

Fredag den 12. april 2013 (D)

1

Forespørgslen er hermed bortfaldet.

80. møde

Fredag den 12. april 2013 kl. 10.00

Dagsorden

1) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 61:

Forslag til folketingsbeslutning om fordobling af sanktion for overtrædelse af hastighedsbegrænsninger ved visse vejarbejder.

Af Tom Behnke (KF) m.fl.

(Fremstilling 06.02.2013).

2) Forespørgsel nr. F 26:

Forespørgsel til justitsministeren om ekstremismen i det danske samfund.

Af Martin Henriksen (DF) m.fl.

(Anmeldelse 05.02.2013. Fremme 07.02.2013).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 61:

Forslag til folketingsbeslutning om fordobling af sanktion for overtrædelse af hastighedsbegrænsninger ved visse vejarbejder.

Af Tom Behnke (KF) m.fl.

(Fremstilling 06.02.2013).

Kl. 10:01

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Det er justitsministeren.

Kl. 10:01

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Med beslutningsforslaget opfordres regeringen til at gennemføre nødvendige initiativer, således at sanktionen ved overtrædelse af hastighedsbegrænsninger ved vejarbejde fordobles, hvis der ved hastighedsovertrædelsen var folk på arbejde eller i nærheden af arbejdet.

Jeg vil indledningsvis gerne takke for beslutningsforslaget, der giver os anledning til at drøfte et vigtigt emne, nemlig færdselssikkerhed generelt og tryghed for de mennesker, der arbejder på og ved vejene. Jeg vil også indledningsvis slå fast, at spørgsmålet om at sikre en høj færdselssikkerhed har en meget høj prioritet for regeringen. Så når jeg nu og her også indledningsvis må tilkendegive, at regeringen ikke kan støtte forslaget, er det bestemt ikke, fordi vi ønsker at slække på indsatsen på færdselssikkerhedsområdet. Det lader vi populært sagt andre om, ikke mindst set i lyset af den seneste tids debat om prioriteringerne og behovet for prioriteringer her.

Tværtimod har regeringen som sagt bl.a. særlig fokus på at få bilisterne til at sætte hastigheden ned, og derfor lancerede vi i august 2012 en trafikikkerhedspakke, der som et af flere nye tiltag indeholder en massiv forøgelse af politiets automatiske hastighedskontrol, som i populær tale hedder ATK. Og som det blev fremhævet i forbindelse med et tidligere fremsat beslutningsforslag i denne samling om skærpelse af sikkerhedsbestemmelser og indførelse af ny teknologi til sikring af asfalt- og vejarbejdere – det var det, der hed B 39 – vil bl.a. en revideret ATK-strategi og vejtekniske løsninger samt bedre og mere fleksibel skiltning kunne hjælpe betydeligt på forholdene for vejarbejderne. Med ATK-forøgelsen har politiet fået væsentlig bedre muligheder for fremover at styrke kontrolindsatsen over for hastighedsovertrædelser også i forbindelse med vejarbejder.

Hvis vi følger Venstres seneste ønske, og det var det, jeg forsøgte at antyde før, om at nedprioritere politiets færdselsindsats for at bruge disse ressourcer på bandeindsatsen, vil vi miste denne oplagte mulighed for generelt at styrke færdselssikkerheden.

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelse:

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Lovforslag nr. L 208 (Forslag til lov om ændring af lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder. (Forstærket indsats mod uroligheder i forbindelse med fodboldkampe)).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Medlemmer af Folketinget René Christensen (DF) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker at tage følgende forespørgsel til social- og integrationsministeren og ministeren for sundhed og forebyggelse tilbage:

»Hvad kan ministeren oplyse om danske familieværdier, hvis opbruddet i kernefamilien fortsætter som følge af det stigende antal familietyper, der ikke falder ind under begrebet kernefamilie, den foreståede hurtigere adgang til skilsmisser og det stigende brug af fertilitetsbehandling samt enlige, der får børn ved fertilitetsbehandling, og hvilke initiativer vil regeringen tage for at sikre, at børn ikke tager skade som følge af udviklingen i familiemønstret?«

(Forespørgsel nr. F 12).

Jeg synes bestemt, at formålet med beslutningsforslaget er meget sympatisk, og regeringen har også et ønske om, at de personer, som arbejder på eller ved vejene, selvfølgelig kan føle sig trygge, når de er på arbejde. Af den grund fremsatte jeg også sidste år et lovforslag, der blev vedtaget med Folketingets brede tilslutning, og som skaber bedre sikkerhed for mekanikere og servicemedarbejdere, der bliver kaldt ud til havarerende køretøjer, der holder i nødsporet på landets motor- og motortrafikveje.

Sanktionssystemet er i dag sådan, at bødeniveauet for en hastighedsovertrædelse altid afspejler den konkrete hastighedsoverskridelse, således at en større overskridelse udløser en større bøde. Både generelle, lokale og midlertidige hastighedsbegrænsninger er fastsat ud fra en vurdering af, hvilken hastighed der er færdselsmæssigt forsvarelig på en bestemt vejstrækning. Derfor afspejler de nuværende bødeniveauer den fare, der generelt er forbundet med en hastigheds- overtrædelse. Det gælder således også midlertidigt fastsatte hastighedsbegrænsninger ved vejarbejder.

Bøden fastsættes i dag som udgangspunkt på baggrund af størrelsen af den procentvise hastighedsovertrædelse, eventuelt kombineret med et såkaldt højhastighedstillæg ved højere hastigheder. Derudover er systemet i færdselsloven indrettet således, at bestemte procentvise overskridelser har direkte betydning for muligheden for at beholde kørekortet. F.eks. medfører en hastigheds- overskridelse på 30 pct. et klip, som det hedder, i kørekortet, mens en overskridelse på 60 pct. giver en betinget frakendelse, og endelig medfører en overskridelse på 100 pct. som udgangspunkt en ubetinget frakendelse af kørekortet.

Færdselsloven giver også mulighed for, at de konkrete omstændigheder i forbindelse med en hastighedsovertrædelse kan have betydning for den sanktion, der idømmes, uanset den procentvise overskridelse. F.eks. kan en betinget frakendelse komme på tale, hvor en bilist i forbindelse med en hastighedsovertrædelse under væsentlig tilsidesættelse af hensyn til færdselssikkerheden har fremkaldt fare for person- eller tingskade. En ubetinget frakendelse kan eksempelvis idømmes, hvis en person har ført sin bil på særlig hensynsløs måde. Endelig kan der ved grove eller gentagne overtrædelser af færdselsloven også ske konfiskation af køretøjet.

Kl. 10:06

Hvorfor er regeringen så imod beslutningsforslaget? Jo, det er vi, fordi den model, som forslagsstillerne har skitseret, vil være vanskelig at håndhæve. Det vil jo for det første kunne være noget af en udfordring at sikre, at skiltene lever op til forslagsstillerens krav om, at bilisterne i tilstrækkelig grad skal gøres opmærksom på, dels at der er vejarbejder i gang, dels hvad hastighedsbegrænsningen er. Det vil for det andet også kunne give anledning til bevismæssige udfordringer, når sanktionen – og dermed førerens viden – er knyttet op på, om der aktuelt arbejdes på eller ved vejen. Og endelig er det uklart, hvad det vil sige, at sanktionen fordobles ved overtrædelse af hastighedsbegrænsningen.

Efter forslaget skal politiet således kunne dokumentere, at der rent faktisk var aktivitet på arbejdspladsen. Det vil være vanskeligt for politiet at bevise, at der rent faktisk var folk på arbejde på tidspunktet for hastighedsovertrædelsen. De ressourcer, som politiet i givet fald vil skulle bruge på at sikre sådanne beviser, vil jo alt andet lige kunne have en negativ betydning for politiets samlede kontroltryk i forbindelse med hastighedsovertrædelserne.

Så forslaget lyder meget simpelt og muntert i forhold til dobbelt op af sanktionen, men hvad er det, der ligger i spørgsmålet om dobbelt op? For så vidt angår bødestrafen, ligger det måske lige for at gange med to, men i forhold til eksempelvis frakendelse og konfiskation har jeg svært ved at se, hvordan en sådan dobbelt op i givet fald skal kunne udmøntes.

Jeg tror faktisk, at den rigtige vej til at imødegå problemerne først og fremmest er – som der også er lagt op til med førnævnte be-

slutningsforslag, altså det, der hedder B 39 – at arbejde hen imod en mere tydelig skiltning ved vejarbejder, herunder anvendelsen af variabel skilte, som kan lukkes ned eller justeres, når der ikke arbejdes på stedet. Jeg mener også, at et bedre tilsyn med de opsatte skilte, etablering af sikkerhedsgrupper på vejarbejdspladserne og bedre uddannelse i sikkerhed af vejarbejdere vil være relevante og i praksis meget effektive tiltag.

Det er alt sammen overvejelser, som er blevet fremhævet og drøftet i forbindelse med beslutningsforslag B 39; navnlig fokus på variabel hastigheds-skiltning tror jeg vil hjælpe på bilisternes respekt for det, de skal have respekt for, nemlig fartgrænserne.

Politiet har i sin generelle kontrolindsats på færdselsområdet allerede stor fokus på hastighedsovertrædelser i forbindelse med vejarbejder. Med ATK-forøgelsen har politiet nu som en hurtig, billig og fleksibel løsning fået mulighed for fremover at styrke fartkontrollen markant, herunder i forbindelse med vejarbejder.

Færdselslovens sanktionssystem vedrørende bl.a. hastighedsovertrædelser er komplekst i forhold til bødestørrelser, klippeordningen og som sagt spørgsmålet om frakendelse af kørekortet og også muligheden for konfiskation af køretøjet. Ændringer i det her system skal derfor også tænkes ind i en helhed, hvis man bevæger sig den vej, navnlig hvis der er tale om ændringer rettet direkte mod sikkerheden for en helt speciel gruppe af aktører på vejnettet, som f.eks. her vejarbejderne. Sådanne målrettede ændringer bør kun ske, hvis det kan gøres uden at rykke afgørende ved sanktionssystemets overordnede sammenhæng og med respekt for den enkelte sanktionsproportionalitet i forhold til overtrædelserne.

Men jeg mener dog, at vi, uanset de eksisterende muligheder for at straffe for overtrædelserne, alligevel godt mere generelt kan overveje nye tiltag, som kan øge færdselssikkerheden i forbindelse med vejarbejder eller andre lignende situationer, hvor hastigheden altså er midlertidigt nedsat. Og jeg er derfor indstillet på i et samarbejde med Rigsadvokaten og Rigspolitiet at overveje mulighederne for skærpede sanktioner for fartsyndere, hvis de konkrete vejforhold indebærer en midlertidigt forøget risiko eller fare for hastighedsoverskridelser. Det kunne være steder, hvor der midlertidigt er skiltet med nedsat hastighed på en vejstrækning som følge af unormale forhold på vejen, eksempelvis ved vejarbejde, men det kan jo også være på grund af en ulykke eller ved et havari. Så jeg tænker altså her ikke kun på vejarbejder, men også andre lignende situationer, og det er det, der er pointen.

Jeg har endnu ikke lagt mig fast på en endelig model, og det vil som sagt være noget, der vil blive overvejet i et tæt samarbejde med Rigspolitiet og Rigsadvokaten, så vi sikrer, at der fortsat er de balancer, der skal være, i det samlede sanktionssystem på færdselsområdet. Og så vil det være naturligt at inddrage Folketingets partier i det videre arbejde.

Så en lidt lang tale kan man opsummere på følgende måde: Færdselssikkerheden står højt på regeringens dagsorden. Regeringen arbejder målrettet for at få hastigheden ned på vejene, herunder også ved vejarbejder. Der er tale om et meget sympatisk forslag her, men den foreslåede model indebærer betydelige håndhævelsesvanskeligheder. Vi har jo i dag et velfungerende, men også komplekst sanktionssystem i forbindelse med hastighedsovertrædelser, som i vidt omfang baserer sig på overtrædelsens farlighed, men som sagt vil jeg gerne overveje alternative muligheder for at ramme de fartsyndere, som ikke respekterer en midlertidig nedsættelse af hastighedsbegrænsningen. Og det er altså samlet set årsagen til, at regeringen ikke kan støtte forslaget.

Kl. 10:11

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Tom Behnke.

Kl. 10:12

Kl. 10:14

Tom Behnke (KF):

Jeg vil ile med at sige tak til ministeren, for det er da det tætteste, man kan komme på at være fuldstændig enig i det, vi foreslår, men så alligevel i sidste ende sige, at man ikke stemmer for. Det er fint nok, fred være med det, sådan har vi et spil herinde.

Men indholdsmæssigt hører jeg jo at ministeren sådan set er enig. For ministeren siger jo også, at der skal være forskel på grovheden af forbrydelsen i forhold til sanktionen, som man så udmåler, og det er vi sådan set enige i. Ministeren sagde også, at der bliver noget bøvl med, at politiet skal bevise det, men sådan er det jo i et retssamfund. Det er jo politiet, der skal løfte bevisbyrden. Sådan er det altid i alle mulige typer sager, og det skal de selvfølgelig også gøre i den her sag.

Ministerens spurgte også: Hvad er så egentlig dobbelt op? Det er nemt at svare på. Altså, 1.000 kr. i bøde giver 2.000 kr. i bøde, et klip giver to klip, en betinget frakendelse giver en ubetinget frakendelse, en ubetinget frakendelse i 2 år giver en ubetinget frakendelse i 4 år. Det er ikke særlig vanskeligt at forholde sig til. Det er dobbelt op på sanktionen, og sådan skal det være.

Ministerens nævnte tre gange, at bødesanktionssystemet skal være indrettet sådan, at man ud fra sanktionen kan se grovheden i forseelsen, og der vil jeg så spørge ministeren helt konkret: Er der ikke forskel på grovheden i en hastighedsoverskridelse, hvis man kører forbi et vejarbejde, hvor der rent faktisk går nogle helt ud til striben og er ved at forbedre vejen, i forhold til et sted, hvor der ikke går nogen og arbejder?

Kl. 10:13

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:13

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er jo rigtigt nok, at der er forskel på den fare, man ligesom udsætter andre mennesker for, og jeg er helt sikker på, at det spørgsmål også er noget, der vil indgå i de overvejelser, som jeg nu har bedt mine folk, så at sige, kigge på, og så vender vi tilbage til det. Det er klart, at det umiddelbart lyder ligetil med dobbelt op, men hvis man er ude i konfiskation, hvad er dobbelt op så? Det er bare ét spørgsmål. Altså, hvis man kun har én bil, hvad er dobbelt op så? Så det er måske ikke helt så enkelt alligevel. Jeg er godt klar over, at det måske er at se det i sin yderste konsekvens, men det er dog alligevel en prøve på, om hr. Tom Behnkes argument holder, og det gør det jo altså ikke helt.

Men som sagt er det ikke, fordi vi ikke synes, at forslaget kan være sympatisk, og det ligger jo fint i forlængelse af nogle af de overvejelser og drøftelser, som der i øvrigt har været. Det er sådan set også derfor, regeringen tager imod ideerne og gerne vil arbejde videre med det her felt. Så den ros skal Det Konservative Folkeparti bestemt have.

Jeg synes også bare, at det hører med til billedet, at det jo også vil kræve en ret kraftig prioritering fra politiets side, og i lyset af den seneste tids debat om behovet for at nedprioritere færdselsindsatsen hos politiet til fordel for bandeindsatsen, er jeg spændt på at høre, hvad ikke mindst partiet Venstre siger til forslaget.

Kl. 10:14

Formanden:

Hr. Tom Behnke.

Tom Behnke (KF):

Jo, men nu er det her et konservativt forslag. Jeg tror, vi tager den anden debat på et andet tidspunkt. I forhold til konfiskation er det jo yderst sjældent, at det i den her sammenhæng kommer på tale, men det kunne man finde en løsning på. Man lad nu det ligge.

Jeg vil igen bare kvittere for det. Det, der er vigtigt for Det Konservative Folkeparti, er ikke så meget er at få vedtaget B 61 i dets nuværende form. Det, der er vigtigt for os, er at man får sat farten ned, når der er vejarbejde, hvis der rent faktisk er nogle vejarbejdere, der går der.

Vi tror på, at forslaget vil have en præventiv effekt. Hvorfor gør vi det? Har man prøvet det nogle steder? Ja, det har man rent faktisk. I USA er der den regel, at hvis der er nogen, der er på arbejde ved et vejarbejde, og man kører for stærkt, så fordobles sanktionen. Erfaringerne er, at det har en enorm præventiv effekt. Folk kører rigtig forsigtigt forbi et vejarbejde, når der er nogen på arbejde der.

Gør det slet ikke noget indtryk, at andre steder giver det faktisk en præventiv effekt? Det giver ikke bare penge i statskassen, for det er vi i den her sammenhæng lidt ligeglade med. Vi er optaget af det præventive, sikkerheden, trygheden.

Kl. 10:16

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:16

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg tror sådan set ikke, at der er nogen uenighed, når det kommer til hensigten med eksempelvis at sætte ind ved vejarbejde. Det er jo derfor, regeringen har styrket ATK-ordningen, som også kan bruges til det her og vil blive brugt til det her. Hensigten er der på ingen måde nogen som helst uenighed om.

Det, vi skal sikre, er jo som sagt, at vi fastholder balancerne i systemet. Det er også det, hr. Tom Behnke er enig i at vi skal gøre. På det grundlag kan vi undersøge det nærmere. Men vi skal jo også sikre, at for dem, der så skal arbejde med det, eksempelvis politiet, skal det være muligt at bevise, at der er sket en hastighedsovertrædelse, og om der har været folk i nærheden af vejarbejdet eller på vejarbejdet. Jeg kunne forestille mig, at det kunne være ret vanskeligt, så derfor er vi jo nødt til at kigge nærmere på det. Der er ingen uenighed om hensigterne, og regeringen er allerede på vej.

Vi vil som sagt se på, om og i givet fald hvordan man kan skærpe sanktionerne, for der er ingen uenighed om, at der bestemt kan være meget alvorlige situationer, og vi skal gøre, hvad vi kan, for at skærme folk af mod det, samtidig med at alle de andre initiativer med fleksibel skiltning, ekstra kontrol og andet jo også skal være effektive. Så det ser vi på, og jeg er helt sikker på, at vi vender tilbage til det, og jeg håber da, vi så kan få en rigtig god dialog om det.

Kl. 10:17

Formanden:

Tak til justitsministeren. Hr. Karsten Nonbo som Venstres ordfører.

Kl. 10:17

(Ordfører)

Karsten Nonbo (V):

Jeg kan jo mærke, at røgen og adrenalinen fra debatten i aftes på TV 2 med justitsministeren ikke har lagt sig. Man kører videre i det spor, som det ærgrede mig at man kørte i i aftes, og det gælder både Venstres retsordfører og det gælder justitsministeren. De kom begge to til at stå som sådan et rockerpar, HA og Bandidos, der kæmpede mod hinanden, i stedet for at kæmpe sammen om den fælles sag: kampen mod rockerne. Det samme skal vi passe på ikke at gøre i den

her debat, for vi vil jo det samme. Ligesom vi i aftes ville det samme med at bekæmpe rockerkriminalitet, vil vi i dag samlet være med til at sørge for, at også vejarbejderne kan færdes trygt og sikkert ude i deres arbejdsmiljø. Det bør vi lægge os på sinde.

Vi har så den løsning i Venstre, at man kunne tilgodese begge dele ved at gøre, som man har gjort i Sverige: I stedet for at bruge ATK-vogne, som der sidder folk i, kunne man gøre, som man gør i Sverige, hvor man kører en trailer ud om morgenen med en ATK. Den står så selv og arbejder hele dagen, uden at der er en, der sidder og kigger på, at der bliver fotograferet, men den fotograferer jo alligevel, lige indtil den går flad på batteriet, det kan den gøre efter 24 timer eller sådan noget lignende. Så kan man sådan set lade den stå, til man har tid til at hente den, og så kan man hente den og aflæse de fotos, den har taget.

Men jeg synes, vi skal være enige om, at her skal der gøres noget. Vi skal bekæmpe hastighedsovertrædelserne og ikke bekæmpe hinanden. Derfor hilser vi forslaget fra Det Konservative Folkeparti velkommen som en del af debatten, men jeg må jo erkende, at før vi får fordoblet straffen for det, er vi nødt til at øge opdagelsesrisikoen. For hvad nytter det, at vi sætter straffen op til det dobbelte, hvis vi stadig væk ikke får taget nogen for at køre for stærkt?

Derfor synes jeg, vi først og fremmest skulle enes om at få sat nogle, i mine øjne helst ubemandede trailere – sådanne som man bruger i Sverige – ud, hvor der er vejarbejde. De kan også bedre og mere diskret stå der end en stor varevogn, hvor der sidder folk indeni. Så lad os se at komme i gang med det, vil jeg sige til justitsministeren. Når det så er gjort, kan vi altid se på resultatet, for jeg tror, at opdagelsesrisikoen vil være med til, at der er langt færre, der kører alt, alt for stærkt. Men hvis vi på længere sigt må konstatere, at det ikke er tilfældet, så er jeg i hvert fald med på, at vi kigger ret alvorligt på De Konservatives forslag.

Jeg synes så også lidt, at afvisningen af De Konservatives forslag fra justitsministerens side ikke er, skal vi sige, velbegrundet, for justitsministeren sagde bl.a., at det ville kræve ordentlig skiltning osv. Det gør det jo allerede i dag. For at sigte en mand og for at få ham dømt for en overtrædelse af hastighedsbestemmelserne, skal der i dag være ordentlige skilte ved et vejarbejde, for ellers holder sagen jo ikke i retten. Så det giver overhovedet ikke nogen ændring.

Så lad os se at komme i gang med at øge opdagelsesrisikoen. Når vi så har øget opdagelsesrisikoen, synes jeg, vi skulle se på, om det her beslutningsforslag fra De Konservative stadig væk er nødvendigt.

Jeg håber, at vi her under udvalgsbehandlingen får et løfte fra justitsministeren om, at vi nu kommer i gang med at sætte hastigheds-målere op, helst, som jeg siger, ubemandede ATK'er, men i hvert fald at vi får brugt det materiale, der nu er købt hjem, og som står og venter. Og så synes jeg, at vi skal lægge den her rockerlignende debat væk, hvor den ene part vil det ene, og den anden part vil det andet, for jeg tror, vi er enige om, at vi vil det samme. Lige så vel som vi vil bekæmpe rockerkriminalitet, lige så vel vil vi bekæmpe hastighedsovertrædelser og især ved vejarbejder. For det er jo vejarbejderne, der lider, jo mere vi står og stamper i gulvet uden at gøre noget.

Så lad os se at komme i gang, vil jeg sige til justitsministeren, med at få kontrolleret noget bedre til glæde for vejarbejderne, og når det så er sket, og vi har haft en god udvalgsbehandling, så må vi se, hvor fremkommelig justitsministeren er. Det vil jo så være med til at afgøre, om vi synes, at det her forslag fra Det Konservative Folkeparti er nødvendigt. Der er ingen tvivl om, at det virkelig er noget, der vil kunne mærkes, men at man bliver opdaget for det, man har gjort, er vel at mærke den første forudsætning.

Så indtil videre ser vi frem til et godt udvalgsarbejde om dette gode forslag fra De Konservative.

KI. 10:22

Formanden:

Der er korte bemærkninger. Først er det fra Rasmus Prehn.

KI. 10:22

Rasmus Prehn (S):

Jeg synes, det er lidt besynderligt at høre Venstres hr. Karsten Nonbo stå og skose justitsministeren for at afvise det her forslag, når justitsministeren siger:

Vi gør allerede en hel masse ting. Vi er også villige til at kigge på at gøre noget ekstra, men det konkrete forslag er simpelt hen for ukonkret, så det kan vi ikke støtte. Vi vil gerne i dialog med politi og andet for at gøre noget på det her område, men vi kan ikke støtte forslaget, fordi det er for ukonkret.

Så står Venstres ordfører og siger: Vi vil gøre endnu mere. Vi vil både støtte forslaget her, og så vil vi gøre endnu mere.

Men er situationen ikke den, at Venstres retsordfører, hr. Karsten Lauritzen, har været ude at sige: Vi vil for at opprioritere rockerindsatsen nedprioritere færdselssikkerheden? Det er jo det konkrete forslag fra Venstre. Man har været ude at sige i offentligheden, at man vil nedprioritere fartkontrollen. Og så står Venstres ordfører her og siger, at man både vil støtte forslaget her, og så vil man endnu mere. Hvordan hænger det sammen? Har Venstre ikke sagt, at man vil nedprioritere færdselssikkerheden for at opprioritere indsatsen mod rockerkriminalitet?

KI. 10:23

Formanden:

Ordføreren.

KI. 10:23

Karsten Nonbo (V):

Hvis hr. Rasmus Prehn havde lyttet efter min ordførertale, ville han have opdaget, at det lige netop var det, jeg ikke sagde. Det, jeg sagde, var, at ved hjælp af ubemandede ATK'er kunne vi frigøre politifolk til stadig væk at bekæmpe rockerkriminalitet, og da ATK'er er ubemandede, kan de samtidig arbejde mere end de 8 timer i døgnnet, som en betjent jo egentlig kun kan. Så begge dele kan sagtens lade sig gøre. Det var det, jeg sagde.

KI. 10:24

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

KI. 10:24

Rasmus Prehn (S):

Venstres ordfører står her på Folketingets talerstol. Ud at over støtte et forslag, som faktisk er ganske ukonkret, foreslår Venstres ordfører også at bruge flere penge på de ubemandede kontroller. Så man har altså et udgiftskrævende forslag, som man lægger oven i det, der allerede sker nu. Hvordan kan det hænge sammen med, at man så samtidig siger, at man vil nedprioritere fartkontrol for at kunne gøre mere på rockerområdet?

KI. 10:24

Formanden:

Ordføreren.

KI. 10:24

Karsten Nonbo (V):

Det eneste korrekte, ordføreren sagde, var sådan set, at Venstres ordfører står på talerstolen. Det var stort set det eneste korrekte, der blev sagt. Med hensyn til resten vil jeg foreslå, at man prøver at læse min ordførertale en gang til, for der sagde jeg netop ikke, at vi ville nedprioritere færdselssikkerheden. Det har jeg på intet tidspunkt sagt.

Jeg sagde, at den kan opprioriteres, samtidig med at bekæmpelsen af banderne kan opprioriteres, ved at man laver ubemandede hastighedskontroller, ligesom man har gjort i Sverige, og så kan de arbejde i mere end de 8 timer, som betjenten kan sidde ude og arbejde.

Nu har jeg sagt det to gange. Jeg kan kun opfordre hr. Rasmus Prehn til at skrive min ordførertale ud, læse den grundigt igennem, og så kan vi tage en debat om det. For jeg kan jo ikke blive ved med at forklare det samme 3-4 gange, så jeg er egentlig meget glad for, at ordføreren kun har de to talemuligheder her, fordi ellers ville han jo sikkert spørge en tredje gang.

Kl. 10:25

Formanden:

Hr. Henning Hyllested for en kort bemærkning.

Kl. 10:25

Henning Hyllested (EL):

Ikke desto mindre kører jeg altså videre i samme spor, vil jeg sige til hr. Karsten Nonbo. For jeg kan sådan set godt have lidt sympati for – det har jeg faktisk – at man kunne anskaffe sig de ubemandede ATK'er, og så kunne man i hvert fald spare de politibetjente, der skulle sidde inde i dem; det er selvfølgelig rigtigt nok. Men nu er virkeligheden jo, at man rent faktisk fra politiets side har valgt den strategi at indkøbe ATK-vogne, som skal bemannes. Det er jo virkeligheden, og jeg går ud fra, at man, hvis man ikke allerede har anskaffet dem alle sammen – det har man formentlig ikke – så er i gang med at gøre det. Så er det jo rigtigt nok, som hr. Rasmus Prehn siger, at det vil koste noget, hvis man ved siden af det også skal investere i de ubemandede ATK'er – så er det jo ekstra økonomiske ressourcer, man skal bruge; de vil vel alt andet lige skulle gå fra en anden indsats, som politiet skal udøve.

Så falder det vel egentlig meget godt i tråd med det, som Venstres retsordfører jo har sagt – og jeg bliver nødt til at gentage det – altså det med at tage noget fra færdselsindsatsen og lede det over i bandeindsatsen. Hvordan hænger det sammen, vil jeg spørge hr. Karsten Nonbo.

Kl. 10:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:26

Karsten Nonbo (V):

Altså, ud over at Venstre gentagne gange har ærgret sig over den disposition, at man købte de bemandede ATK'er, men at man skulle have købt de ubemandede, er jeg lige ved at tro, at hr. Henning Hyllested og jeg, hvis vi, ud over at vi investerede i de bemandede ATK'er, også investerede i de ubemandede, så kunne få både penge og en god forrentning hjem på det. Så hvis man købte nogle flere af dem, altså af de ubemandede, som fylder mindre, og som ses mindre, og man bare brugte dem til vejarbejder – så kunne de stå i forbindelse med vejarbejdet – købte man ekstra ind af dem, så er jeg lige ved at tro, at det var den bedste investering, man overhovedet kunne lave. Så der er intet forgjort i at købe dem ved siden af, og det er heller ikke for sent; det er mere end en god forretning, desværre.

Kl. 10:27

Formanden:

Hr. Henning Hyllested.

Kl. 10:27

Henning Hyllested (EL):

Men det betyder jo så også, at man skal bruge nogle ressourcer, at man skal bruge noget økonomi, til at indkøbe dem ved siden af den strategi, man så har valgt. Det vil jo alt andet lige betyde, at pengene

så skal, om jeg så må sige, tages et andet sted fra. For jeg regner ikke med, at politiet skal have flere penge – så langt er jeg i hvert fald ikke enig med hr. Karsten Nonbo, hvis det er det, der tænkes på – så det betyder i hvert fald i min optik, at de penge skal tages et andet sted fra.

Så er det, jeg siger: Svarer det ikke meget godt til det, som Venstres retsordfører har været ude at sige – og det vil jeg gerne høre om hr. Karsten Nonbo så er enig i – altså det med, at man må tage noget fra indsatsen på færdselsområdet og f.eks. bruge det på indsatsen over for bandekriminalitet osv.? På den måde er der jo vældig god sammenhæng mellem det, som hr. Karsten Nonbo siger, og det, som hr. Karsten Lauritzen siger.

Men så må jeg også have et svar på, om hr. Karsten Nonbo er enig med Venstres retsordfører i, at politiet skal neddrogse indsatsen på færdselsområdet – og det kunne jo være i forhold til det her – og så lede det over i indsatsen mod bandekriminalitet. Og så hænger det jo ikke længere sammen, vil jeg sige til hr. Karsten Nonbo.

Kl. 10:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:28

Karsten Nonbo (V):

Jeg synes ikke, det burde være så svært at forstå, at hvis man lod være med at sætte de her betjente ind i en ATK-vogn og lod dem blive, hvor de er i dag, altså et eller andet sted i en ikke-ATK-vogn, kunne man for den sags skyld bare køre ATK-vognen ud og låse den af, uden at der sad nogen i den, og så hente den engang med tiden. Men det ville altså være smartere, hvis det kun var en trailer, man kørte ud.

Ulykken er sat i gang af justitsministeren, ved at der er indkøbt de ATK-vogne. Jeg har det sådan med ulykker, at de skal stoppes hurtigst muligt. Hvis det er for sent, må man bruge dem på den måde, at man kører dem ud og låser dem af. Så kan det fungere således, at man ikke bruger betjentene til ATK, men til rockerbekæmpelse. Men det svarer jo lidt til at købe en motorsav og lade være med at købe benzin og så stå og file med motorsaven. Det havde jo været smartere bare at anskaffe en trailer, som er væsentlig billigere end den anden.

Kl. 10:29

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Hr. Rasmus Prehn som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:30

(Ordfører)

Rasmus Prehn (S):

Fra socialdemokratisk side vil vi gerne takke forslagsstillerne for denne mulighed for at få en diskussion om det her meget vigtige emne, nemlig for høj hastighed i forbindelse med vejarbejde. Jeg skal også indledningsvis sige, at da Det Radikale Venstres ordfører, hr. Jeppe Mikkelsen, ikke kan være til stede, bliver den her tale også holdt på vegne af Det Radikale Venstre.

Jeg tror, at vi alle sammen, når vi er kommet kørende på vejen og har set de her skilte, hvor der står »Pas på min far«, har tænkt over, hvor forfærdeligt det er, når der sker de her uheld, når folk ikke overholder de regler, der er, kører for hurtigt og sætter menneskeliv på spil. Det er et stort problem, som der skal gøres noget ved.

Imidlertid mener vi fra socialdemokratisk side, at forslaget her slet og ret er for ukonkret, ikke tilstrækkelig gennemarbejdet og ikke tager højde for alle de mange gode ting, som allerede er i gang på det her område. Det er jo sådan, at landets regering tilbage i 2012 netop vedtog en trafikikkerhedspakke, som sikrer langt mere fokus

på automatisk hastighedskontrol, ATK, og det er også sådan, at man rundtomkring på landeveje og motorveje er i gang med at opprioritere intelligent trafikregulering, så den hastighedsbegrænsning, der er, skifter, afhængigt af hvor meget trængsel der er, så hvis der er meget trafik, må man køre langsommere, og hvis der er knap så meget trafik, må man køre hurtigere. Det er en klog og god måde at håndtere det her på.

Som justitsministeren har været inde på, er der en række problemer i det her forslag. For det første er det altså ganske svært at bevise, om der rent faktisk er vejarbejdere på arbejde, idet man kører forbi og overskrider hastigheden.

For det andet er det meget løst formuleret, det her med dobbelt op. Jeg kunne forstå på den ordveksling, der var mellem justitsministeren og Det Konservative Folkepartis ordfører, at det er dobbelt op på det hele. Så det er altså også dobbelt op på klip. Jeg synes, at det virker som en meget kraftig sanktion, at man risikerer at få to klip på samme tid. Vi skal jo være opmærksomme på, at det at få et klip i kørekortet kan betyde, at man mister sit job, at man mister sit forsørgelsesgrundlag, at man mister den frihed, det er at kunne transportere sin familie til og fra aktiviteter og andet. Får man to klip på samme tid, er det voldsomt.

Forestiller vi os en situation, hvor hastigheden på grund af vejarbejde er sat ned til 40 km/t., ser vi, at man ikke skal køre mere end 52 km/t., før det giver to klip i kørekortet ifølge Det Konservative Folkepartis forslag. Jeg tror, at de fleste har oplevet, at man i et ubemærket øjeblik er kommet til at køre en lille smule for hurtigt. Det er ikke noget, man bryder sig om, det er ikke noget, man vil, man vil gerne passe på de her vejarbejdere, men det er altså sket. Og så skal det pludselig have så voldsom en konsekvens.

En anden ting, justitsministeren nævnte, var, at der heller ikke er taget højde for dobbelt op ved konfiskation. Det har man heller ikke taget højde for. Man kunne forestille sig situationen, at der køres for hurtigt og bilen bliver konfiskeret – er det så konen eller naboen, der også skal miste bilen? Det er simpelt hen ikke ordentligt arbejde at lave et forslag, hvor der ikke tages højde for den her slags ting. Jeg ved godt, at det ikke det, man mener, men så skal man altså forberede sig bedre på det her område.

Vi må fra socialdemokratisk side afvise det her forslag. Men som også justitsministeren er inde på, er man altså fra regeringens side villig til at arbejde i retning af at styrke indsatsen her, for vi deler jo forslagsstillernes interesse i at øge sikkerheden for vejarbejderne. Derfor er vi rigtig glade for, at justitsministeren har tilkendegivet, at han sammen med Rigspolitiet og rigsadvokaturen vil overveje nye muligheder på det her område. Det er et vigtigt område, der skal opprioriteres. Vi gør allerede rigtig meget, men mere kan sættes i gang. Men det konkrete forslag her er for uigennemtænkt og for upræcist på en række områder.

Kl. 10:34

Formanden:

Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 10:34

Tom Behnke (KF):

Jeg tror, hr. Rasmus Prehn kan huske fra dengang, da han sad i opposition – det er ikke længe siden – at når man fremsætter beslutningsforslag, er det en politisk holdningstilkendegivelse: »Vi kunne godt tænke os, at...«. Hvis det bliver vedtaget, er det jo så regeringen, der skal lave et konkret lovforslag, hvor det skal være helt præcist og specifikt.

Så at stille det krav, at det skal være mere konkret, får mig til at spørge mig selv, om hr. Rasmus Prehn kan nævne bare et eneste beslutningsforslag inden for de sidste 10 år, der har været mere konkret. En fordobling af sanktionen, det er det, der står. 1.000 kr. skal give 2.000 kr., 5.000 kr. skal give 10.000 kr., et klip skal give to

klip. Hvordan kan man gøre det mere konkret end det, der allerede er skrevet her?

Kl. 10:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:35

Rasmus Prehn (S):

Den konservative ordfører, hr. Tom Behnke, har jo fuldstændig ret. Når det er, man laver et beslutningsforslag, forventer vi selvfølgelig ikke, at det nærmest er et lovgrundlag, man lægger frem. Men når der kan opstå den usikkerhed, at man risikerer at skulle have dobbelt op på konfiskation, så er det uhensigtsmæssigt. Når det er sådan, at man ikke præciserer, at der altså er nogle steder, hvor man ikke foreslår dobbelt op, så er det ikke godt nok, så er det for upræcist.

Derudover vil jeg så sige, at holdningsmæssigt vil jeg og Socialdemokratiet være noget mere positive over for et forslag som det her, hvis det var dobbelt op i forhold til bødestørrelsen, men ikke i forhold til det med klip i kørekortet. Det er en voldsom sanktion at skulle have klip i kørekortet. Der er mennesker, der lever af at skulle transportere sig, og et kort øjebliks uopmærksomhed kan koste to klip på samme tid. Det synes vi fra Socialdemokratiets side er voldsomt.

Kl. 10:36

Formanden:

Hr. Tom Behnke.

Kl. 10:36

Tom Behnke (KF):

Det kan det sådan set allerede i dag, hvis man laver flere samtidige forseelser, så der er ikke nogen forskel der. Men min pointe er bare, at hvis man nu var enig i det her beslutningsforslag, intentionerne, og det er jo også det, ministeren giver udtryk for at man er, for det er man jo sådan set, så fred være med det beslutningsforslag. Så lad os dog komme videre i stedet for at bruge argumenter som, at det er meget ukonkret, og hvad gør vi i forhold til konfiskation? Det er ekstremt sjældent, at det sker ved hastighedsoverskridelser, men skulle det ske, så er vi allerede enige om, at det kan vi bare skrive i betækningsbidraget, og så er det ude af verden.

Det, jeg her i anden runde gerne vil spørge ind til, er det her med, at hr. Rasmus Prehn siger, at det er meget, meget voldsomt med to klip. For hvem? For trafikanten, der kører for stærkt og blæser på hastighedsreglerne og blæser på, at der rent faktisk er nogle mennesker, der går og arbejder? Eller er det meget voldsomt for de vejarbejdere, der går derude hver eneste dag med livet i hænderne, når bilister høvler forbi med alt for høj fart? Vi har alt for mange uheld ved vejarbejder, der er vejarbejdere, der bliver slået ihjel. Hvem er det, det er voldsomt for at få to klip i kørekortet, når man kører alt, alt for stærkt forbi?

Kl. 10:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:37

Rasmus Prehn (S):

Jeg startede faktisk min ordførertale med at rose ved at komplimentere den konservative ordfører for at komme med forslaget her. Vi synes, det er vigtigt, at der bliver sat fokus på de her ting. Der er en række gode intentioner i det her forslag. Det er vigtigt, at vi gør noget mere for at sikre, at folk ikke kører for hurtigt forbi, hvor der er vejarbejde.

Det, jeg problematiserede, er det, at en forholdsmæssig lille hastighedsoverskridelse – og det alene – skulle kunne udløse to klip på samme tid. Det er ikke nødvendigvis sådan, at fordi der er en lille hastighedsoverskridelse, er man så fuldstændig ansvarsløs; jeg tror, de fleste har prøvet det. Derfor skal man passe på, at man ikke laver en straffeaktion, som er ude af proportion med den faktiske hændelse.

Vi er enige om, at folk, der kører vanvittig for stærkt og bringer andre menneskers liv i fare, selvfølgelig skal have en meget kraftig straf, ingen tvivl om det!

Kl. 10:38

Formanden:

Hr. Karsten Nonbo for en kort bemærkning.

Kl. 10:38

Karsten Nonbo (V):

Jeg starter der, hvor hr. Tom Behnke sluttede, nemlig om den her dobbeltmoral i, at det er meget synd for dem, der ved en forholdsvis lille hastighedsoverskridelse skal have to klip i kørekortet. Jeg vil spørge ordføreren: Er ordføreren ikke klar over, at for at få et klip i kørekortet, skal man have lavet en overskridelse på 30 pct.? Er 30 pct. en forholdsvis lille hastighedsoverskridelse? Det må jo være det, ordføreren konkluderer, når han siger, at man får klip ved en forholdsvis lille hastighedsoverskridelse.

Jeg synes, det er en ret voldsom hastighedsoverskridelse at køre 30 pct. for stærkt, og det gør jeg, fordi jeg må indrømme, at jeg en gang i sin tid selv har prøvet det, og der fik jeg at vide, at det var meget, meget vanvittigt og meget, meget voldsomt. Jeg havde kørt 67 km/t., hvor der var hastighedsbegrænsning på 50 km/t. Det må jeg indrømme at der var, og jeg lagde mig fladt ned og sagde: Det gør jeg aldrig mere. Og jeg har heldigvis kunnet holde det løfte. Og det er vel det, der er meningen: Får man gjort det én gang ud for vej-arbejde, får man den her straf, som hr. Tom Behnke lægger op til, nemlig to klip, og så gør man det ikke mere, for så tænker man sig om. Det er jo det, der er problemet: Man skal vel tænke sig om og ikke bare komme til. Det er vel det, der er formålet, går jeg ud fra, med hr. Tom Behnkes forslag.

Kl. 10:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:39

Rasmus Prehn (S):

Nu er det heldigvis sådan, at langt, langt de fleste bilister tænker sig om, når de kører. Så er der en gruppe, som ligesom hr. Karsten Nonbo – og det er meget anerkendelsesværdigt, at han er så ærlig om sin egen forseelse – kommer til at lave en fejl. Det tror jeg også gælder for mit eget vedkommende. Og så er der en lillebitte gruppe, som er meget hasarderet i deres adfærd.

Derfor skal vi passe på, når vi laver et straffesystem, så vi på den ene side straffer dem, der er helt urimelige i deres adfærd, men på den anden side ikke kommer til at vælte nogle mennesker, som begår én forseelse. Hvis man laver et system med 30 pct. – og det er rigtigt, at 30 pct. jo kan være voldsomt meget, ingen tvivl om det, men med en meget lav hastighedsbegrænsning kan det måske virke som knap så meget, og så kan man måske i et uopmærksomt øjeblik komme til at køre 30 pct. for hurtigt – skal det så have så voldsom en konsekvens, at man risikerer at miste sit forsørgelsesgrundlag, at man mister friheden til at kunne transportere sin familie? Det er sådan nogle ting, jeg bare opfordrer til at man overvejer.

Vi vil sådan set gerne være med til at diskutere bødestørrelsen eller nogle andre ting, men man skal passe på med det her. Vi støtter

det nuværende klippekortsystem, men at begynde at lave dobbelt op på klip tror jeg man skal tænke sig rigtig godt om inden man gør.

Kl. 10:41

Formanden:

Hr. Karsten Nonbo.

Kl. 10:41

Karsten Nonbo (V):

Jeg skal da indrømme, at jeg nu inddrager min egen person i det: Jeg lærte altså at tænke mig om. Jeg lærte at tænke mig om efter at have fået et klip, og det tror jeg man lærer endnu bedre, hvis man har fået to klip. Og så betyder det jo ikke noget, for den tid udløber igen. Så har man lært at tænke sig om, og så betyder det jo ikke noget.

Jeg mener netop, at vi skal sende det signal, at man skal tænke sig ekstra, ekstra om, når der går folk og arbejder. Der er desværre nogle, der i dag mangler et ben eller en arm, og der er sågar nogle, der er blevet slået ihjel, fordi vi ikke tænkte os om, da vi kørte forbi et vejarbejde.

Derfor kan jeg ikke lide den der begrundelse, som ordføreren kommer med, nemlig at man kan »komme til«. Det kan godt være, man kan det på en lang lige landevej, men man bør ikke »komme til«, hvor der er vejarbejde, hvis det er skiltet ordentligt.

Kl. 10:42

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:42

Rasmus Prehn (S):

Fra socialdemokratisk side er vi jo fuldstændig enige i det, der er hensigten med mange af tankerne i beslutningsforslaget her. Vi skal gøre noget mere for at bekæmpe det helt urimelige og vanvittige, det er, når man har hastighedsoverskridelser ved vejarbejder. At folk, der er på arbejde, som passer deres job, og som prøver at lave vejene bedre for os andre, skal sætte deres liv i fare, er helt urimeligt. Så vi skal gøre noget her.

Der har vi jo allerede en række tiltag. Ministeren har givet udtryk for, at man er parat til at gøre endnu mere – og også at være i dialog – og har også rakt hånden ud til forslagsstillerne og har sagt: Ja, lad os tale om tingene.

Jeg prøver bare at sætte spørgsmålstejn ved nogle af de sanktionsforslag, der lægges op til, som kan have en uheldig effekt. Det synes jeg der skal være plads til at diskutere, for vi skal lave en lovgivning, der er hensigtsmæssig, og som sikrer, at vi undgår trafikdrab, men som også virker rimelig for almindelige lovlydige bilister, der bare kører til og fra arbejde, men som en sjælden gang kommer til at lave en fejl.

Kl. 10:43

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det hr. Martin Henriksen som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 10:43

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Tak for ordet. Sikkerheden for vejarbejderne er noget, der skal tages meget alvorligt. Det siger sig selv. Derfor har Dansk Folkeparti også lige afgivet beretning om B 39 om bedre sikkerhed for vej- og asfaltarbejdere, som opstiller en række punkter til forbedring af sikkerheden. B 61 omhandler så udelukkende sanktionen for at køre for stærkt, hvor der arbejdes, og hvor vejarbejderne dermed udsættes for stor fare. Dette kunne jo danne grundlag for et større og samlet tiltag for bedre sikkerhed og skærpede sanktioner.

At sikre, at dem, der arbejder på vores veje, også vender hjem til familien efter endt arbejdsdag, er naturligvis noget, som man skal tage meget alvorligt. Derfor er Dansk Folkeparti også positiv for at støtte en fordobling af bøderne, sådan som De Konservative foreslår her. Men samtidig er det så også vigtigt, at skiltningen ved vejarbejde bliver bedre, bl.a. ved at hastighedstavler dækkes af, når der ikke arbejdes på stedet, kombineret med en tydelig skiltning, der tilkendegiver, om der arbejdes på stedet eller ej. Det er i dag et irritationsmoment for mange bilister, at der skiltes med eksempelvis 50 km/t. på steder, hvor der ikke udføres arbejde.

Dansk Folkeparti ser på den baggrund frem til udvalgsbehandlingen og er som sagt positive over for intentionerne i beslutningsforslaget.

Kl. 10:44

Formanden:

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Jeg ser ikke nogen ordfører for SF. Så er det hr. Henning Hyllested som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 10:45

(Ordfører)

Henning Hyllested (EL):

Enhedslisten har for så vidt sympati for det her forslag, og det har vi selvfølgelig, fordi det er et meget stort problem, at hastighedsgrænserne, når folk passerer et vejarbejde, ikke overholdes og ikke respekteres. Men det er jo ikke ret lang tid siden – det er faktisk kun en 4-5 måneder siden – at Enhedslisten selv fremsatte et beslutningsforslag om nøjagtig den samme problemstilling, nemlig det, der hedder B 39, og vores beslutningsforslag havde jo faktisk det med, at der skulle indføres skærpede sanktioner. Vi omtalte dengang eksempler herpå; det kunne være ekstra klip, det kunne være konfiskation i større udstrækning – altså at man skulle se på hele fradømmelsesregimet i den forbindelse.

Men vi måtte dengang konstatere, og det er altså ikke mere end 4-5 måneder siden, at på det tidspunkt var der ingen interesse for at fastholde det element i vores beslutningsforslag. Derfor er det jo så endt med at blive til en beretning, som vi så sent som i tirsdags i Transportudvalget har lavet og tilsluttet os med enkelte korrektioner, og hvor det der med de skærpede sanktioner er pillet ud. Det gjorde vi i Enhedslisten, fordi vi ikke kunne skabe enighed om det, og vi syntes, det var vigtigt, at vi på en eller anden måde fik tilkendegivet – i det her tilfælde fra Transportudvalgets side – at der skulle ske noget på det her felt.

Det, der er blevet tilbage, er jo så alle de der forebyggende tiltag – hvoraf nogle i øvrigt er i færd med at blive udrullet – og det er godt og fint. Men det kan da undre mig, at der ikke er nogen, heller ikke forslagsstillerne, der i hele den proces omkring Enhedslistens beslutningsforslag, B 39, har fastholdt, at man skulle se på det her. For som ordføreren for forslagsstillerne fra Det Konservative Folkeparti, hr. Tom Behnke, sagde, er et beslutningsforslag jo en tilkendegivelse om, at man ønsker en udvikling på et eller andet område. Det er jeg helt enig i. Så jeg står og tænker, og nu tænker jeg højt, om det her er sådan et eller andet parlamentarisk spil, hvor det i bund og grund, når det kommer til stykket, faktisk ikke er substansen, vi diskuterer, men måske mere, hvem der fremsætter hvad og hvorfor, og hvem der skal have æren for det. Og i så fald må jeg sige, at så er det da politik, når den er allergrimmest. For så er det jo ikke de folk, det her handler om, som vi i virkeligheden tager hensyn til, altså i det her tilfælde vejarbejderne, men så kommer de åbenbart i anden række, og det er ikke pænt eller kønt.

Med hensyn til selve forslaget vil jeg sige, at vi på trods af sympatien for det – for det har vi – også synes, der er nogle vanskeligheder i selve udformningen af det. Vi har også lidt problemer med det der med, hvordan det skal forstås med fordobling af sanktionerne.

Hvad vil det sige, at folk er på arbejde eller i nærheden af vejen osv. osv.? Jeg synes nok, der kunne være nogle problemer med at få en præcis afgrænsning i et eventuelt lovforslag.

Vi har den indstilling i forhold til Enhedslistens beslutningsforslag, hvor vi jo i høj grad nævner de her forebyggende tiltag, at nu synes vi, at man skal lade dem blive udfoldet og komme til at virke, og lad os så se, hvordan tingene udvikler sig.

Justitsministeren har imødekommet det på mange måder, synes jeg, og vil gerne være med til at se på det her. Det vil vi også gerne være med til, når vi har set, hvordan alt det andet virker. Vi er enige i, at det, der først og fremmest har en forebyggende funktion, er, at der sker et øget kontroltryk. I forhold til om det sker via bemandede ATK-vogne eller ubemandede, vil jeg sige, at der er jeg ikke uenig med Venstres ordfører; vi foretrækker også de ubemandede. Men nu har man de bemandede, og så er det dem, vi bruger. Og lad os så få det øgede kontroltryk, som vi også er blevet lovet i forbindelse med diskussionerne omkring Enhedslistens beslutningsforslag, og som jeg også hører at justitsministeren trods alt er imødekommende over for her.

Så vi er selvfølgelig meget imødekommende over for, hvad der kan ske, men vi kan ikke umiddelbart tilslutte os beslutningsforslaget.

Kl. 10:50

Formanden:

Der er korte bemærkninger, først fra hr. Tom Behnke.

Kl. 10:50

Tom Behnke (KF):

[Lydudfald]. Så lykkedes det. Det er jo fair nok. Jeg vil bare lige med hensyn til Enhedslisten og B 39 sige, at vi jo var meget positive over for det og har været konstruktivt inde i at finde frem til, at vi kunne lave en beretning om det. Vi er også meget enige i regeringens forslag om regler for havari på motorveje, og hvordan de skal være, det har vi også støttet og været for. Så vi er sådan set for.

Når vi stiller det her konkrete, specifikke forslag, så er det, fordi der var et element, som vi i særlig grad synes at der skulle være fokus på, og som vi skulle have en selvstændig debat omkring. Så det er ikke, fordi vi er imod Enhedslistens forslag, det anerkender vi fuldt ud, og det støtter vi, vi er med i den tankerække, der er omkring en hel masse andre elementer. Jeg tror, der er et af elementerne, vi ikke er så positive over for, men ellers er vi, og det er jo den vej, det skal gå. Så det her er ikke parlamentariske drillerier, det er alene et spørgsmål om at få sat fokus på et konkret tiltag, som i den grad kunne gøre en præventiv forskel.

Tak for ordene i øvrigt, men ærgerligt, man endte med at konkludere, at man ikke kunne støtte beslutningsforslaget. Men lad os nu se, det kan jo være, at udviklingen i sig selv gør, at det her bliver draget med ind i det.

Kl. 10:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:51

Henning Hyllested (EL):

Jo, men altså den positive tilkendegivelse kan trods alt opfattes, som om vi selvfølgelig er parate til at gå ind i et udvalgsarbejde nu for at se helt oprigtigt på, om vi kan komme videre ad den her vej med øgede sanktioner, men i første omgang om det overhovedet er nødvendigt. Det vil vi gerne gøre os nogle overvejelser om, inden vi så dan lige bare tilslutter os. Det var det, der lå i min bemærkning.

Formanden:

Hr. Tom Behnke. Ikke mere? Så er det hr. Karsten Nonbo for en kort bemærkning.

Kl. 10:51

Kl. 10:52

Karsten Nonbo (V):

Jamen ret skal være ret. Jeg vil også gerne kvittere for en god ordførertale. Jeg vil da også gerne kvittere for, at vi er enige om, at de ubemandede ATK'ere er mere omkostningsfri end de bemandede.

Jeg synes, det var en god ordførertale, og jeg vil virkelig sige, at her er jo også et forslag, som vi bør kunne forenes om netop af hensyn til vejarbejderne. Det synes jeg egentlig at det lykkedes Enhedslistens ordfører på en ganske udmærket måde at give udtryk for. Så jeg håber ikke, at jeg bringer ordføreren i vanskeligheder ved at rose ham.

Kl. 10:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:52

Henning Hyllested (EL):

Bestemt ikke. Vi labber det i os, det er lige meget, hvor det kommer fra, det er klart, hvis vi synes, vi har gjort en god indsats. Nej, jeg står selvfølgelig helt inde for det, jeg har sagt, og hvis det medfører ros fra oppositionens bænke, så er det også udmærket, det skelner vi ikke imellem.

Kl. 10:52

Formanden:

Så siger jeg tak til Enhedslistens ordfører. Hr. Simon Emil Ammitzbøll som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 10:53

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det Konservative Folkeparti foreslår, at der skal være fordobling af sanktionerne for overtrædelse af hastighedsbegrænsninger ved vejarbejde. Vi kunne godt tænke os, at man måske begyndte et helt andet sted, og det var at få lidt mere klarhed over, hvad fakta egentlig er på området. Jeg er sådan set godt klar over, at der har været en del ulykker i de senere år, også nogle med døden til følge, og det er selvfølgelig alvorligt, og vi skal tage vejarbejdernes sikkerhed på os så at sige. Men vi vil gerne i udvalgsbehandlingen have, at man går lidt dybere ind i argumentationen og ser på, hvordan udviklingen de senere år egentlig har været, og hvad det er for nogle erfaringer fra USA, De Konservative henviser til, sådan så vi kan få lidt mere at vide om, hvordan forholdene egentlig er.

Så er der også andre ting, vi mener man kan gøre i forhold til det her med trafikuheld ved vejarbejde. Andre har været inde på det, men det kunne være relevant, at man sørger for at lave en skiltning, der gør, at der kun er hastighedsbegrænsninger, når der egentlig er vejarbejde. Det er generelt sådan, at hvis man gerne vil have folk til at overholde færdselslovgivningen, så øger det sandsynligheden, hvis der er en rimelighed i de hastighedsbegrænsninger, vi har lavet. Det gælder for så vidt både ved vejarbejder, hvor der selvfølgelig kun skal være lavere hastighed, når der er vejarbejdere, og det gælder såmænd også en række strækninger på både vores landeveje og motorveje, hvor man med fordel kunne have højere hastighedsbegrænsninger, end man har i dag. Det ville sikkert få flere til at få en forståelse for, at der, hvor den er lavere, er der en grund til det, og at det ikke bare er noget, vi har fundet på herinde på Christiansborg.

I parentes bemærket kan vi selvfølgelig også med hensyn til vejarbejde undre os over, at når vi kører i andre lande, kan vi se, at der stort set er vejarbejde i døgn drift, mens man i Danmark går hjem på et tidspunkt, og derfor tager vejarbejde så uendelig lang tid her i landet i forhold til så mange andre steder. Det kunne måske også være en sag, man kunne se på.

Endelig vil jeg bare konkludere, at umiddelbart er vi ikke stemt for at stemme for beslutningsforslaget, som det ligger, men vi vil, som jeg sagde, prøve at få lidt flere fakta på banen i forbindelse med udvalgsbehandlingen, og så skal jeg da være den sidste til at påstå, at argumenter ikke kan overbevise os om det modsatte.

Kl. 10:55

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Karsten Nonbo.

Kl. 10:55

Karsten Nonbo (V):

Også her vil jeg gerne kvittere for en flot ordførertale. Det er nemlig rigtigt, at det ville være rart at kunne få mere dokumentation. Jeg ved, at den findes; jeg har desværre ikke fået den med. Vi kan sige, hvor mange kvæstede og dræbte der er ved vejarbejde. Men en del af dokumentationen kunne jo også bestå i – og det tror jeg også vi er enige om – at se at komme i gang med at lave flere hastighedskontroller, hvor der er vejarbejde.

Der er en ting, jeg godt lige vil korrigere hos ordføreren. Jeg beundrer altså de danske vejarbejdere for, at de faktisk arbejder i døgn drift i meget større omfang, end man har gjort før. Jeg synes mange gange, at man oplever, at der bliver arbejdet.

En sidste ting er, at man jo ikke bare kan sige, at der skal være én hastighed, når der er vejarbejde, og en anden, altså den gældende hastighed, når der ikke er vejarbejde. For vejens udformning i sig selv kan også være farlig. Det vil sige, at man kan køre med lavere hastighed, når der er vejarbejde, og med en lidt højere hastighed, når arbejderne er gået hjem, men vejen er stadig væk ikke sådan, som den var før. Men vi er jo enige om, at digital skiltning viser den til enhver tid gældende hastighedsbegrænsning. Er det ikke korrekt?

Kl. 10:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:56

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil sige det på den måde, at selvfølgelig kan der være en masse forskellige komplekse forhold, der gør, at hastigheden skal være forskellig fra sted til sted. Min hovedpointe er såmænd, at det væsentlige er, at der er en logisk begrundelse for den hastighedsbegrænsning, der er, sådan at bilisterne får en fornemmelse af, at der er en årsag til, at der er en hastighedsbegrænsning, i stedet for at det bare er noget, vi har siddet og fundet på herinde. Det tror jeg sådan set er det væsentlige.

Så vil jeg sige, at jeg jo kører uendelig meget i bil. Det er der nogle der kritiserer mig for en gang imellem, men jeg elsker at køre bil – det vil jeg sige – og jeg synes, at man rigtig mange steder, hvor der er vejarbejdsskilte, oplever, at der ikke er et igangværende vejarbejde. Men det er nok, fordi jeg ikke bruger de offentlige transportmidler nær så meget som hr. Karsten Nonbo, at jeg oplever det lidt oftere. Endelig er jeg nødt til at sige, at Liberal Alliance ikke har noget ønske om at intensivere graden af kameraovervågning af bilisterne.

Kl. 10:57

Formanden:

Hr. Karsten Nonbo.

Karsten Nonbo (V):

Jamen hvis ikke vi kameraovervåger og måler hastigheder, er Det Konservative Folkepartis beslutningsforslag jo sådan set ligegyldigt. Det, vi skal gøre først, er jo at finde ud af, hvor der reelt køres for stærkt, og hvor meget der køres for stærkt, og så kan vi senere se på Det Konservative Folkepartis beslutningsforslag.

Men jeg vil gerne kvittere, for det er helt rigtigt, som ordføreren siger, at variable hastighedsgrænser, som man har vurderet individuelt ude på stedet, er med til at øge troværdigheden omkring hastighedsgrænserne, og således tyr folk ikke i fortvivlelse til selvhjælp og tolker dem. Det var jo også derfor, den tidligere regering kom med forslaget og lavede differentierede hastighedsgrænser. Man gør det netop mere troværdigt ved individuelt at lave de variable hastighedsgrænser. Så det vil jeg godt kvittere for at jeg kunne høre at ordføreren sagde.

Kl. 10:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:58

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

I forhold til kontrollen kan man jo også både mindske og fokusere. Det behøver der sådan set ikke at være en modsætning imellem. Det er bare lige for at understrege, at det jo godt kan være, at skoler og vejarbejder stadig skal være de punkter, som man synes er de mest væsentlige, men det der med, at man har hastighedskontroller, der bare fungerer som en pengemaskine for det offentlige og generer almindelige mennesker, vender vi os imod.

Kl. 10:58

Kl. 10:59

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Kl. 10:59

Rasmus Prehn (S):

Når jeg nu har ordet, skal jeg lige indledningsvis meddele, at jeg har fået en besked fra SF's ordfører om, at hun desværre er blevet forhindret. Jeg skal derfor sige, at den socialdemokratiske tale også var på vegne af SF.

Når jeg så nu har rejst mig op og har mulighed for at stille spørgsmål til Liberal Alliances hr. Simon Emil Ammitzbøll, vil jeg gerne spørge: Er der ikke noget mystisk dobbeltmoralisk i, at man på den ene side står og siger en masse pænt om at gøre noget for trafik-sikkerheden for at sikre de her vejarbejderes liv og helbred, og på den anden side har den politik, hvilket jeg forstår er Liberal Alliances officielle politik, at vi generelt skal have sat hastighederne op i Danmark? Vi skal altså køre meget hurtigere i Danmark, hvordan hænger det sammen med, at man nu også står på Folketingets talerstol og slå på tromme for mere trafik-sikkerhed?

Kl. 11:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:00

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil først og fremmest gerne kvittere for, at hr. Rasmus Prehn er mødt op. Det er jo rart, at mindst et af regeringspartierne deltager med en ordfører i debatten. Det er jo efterhånden ved at blive en fast fredagstradition, at der er problemer med at skaffe ordførere fra de tre regeringspartier. Det synes jeg egentlig at Folketingets Præsidium på et tidspunkt burde tage op, så vi også kan møde regeringspar-

tierne i en debat om de forslag, der er til behandling i Folketingssalen. Det synes jeg egentlig ville være meget rimeligt.

Så vil jeg bare kommentere det, der bliver antydnet af hr. Rasmus Prehn, ved at spørge hr. Rasmus Prehn, om han ikke kan bekræfte, at der er færre, der dør i trafikken, efter at vi visse steder satte hastigheden op til 130 km/t., end dengang hastigheden var 110 km/t.

Kl. 11:00

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 11:00

Rasmus Prehn (S):

Nu ved jeg ikke om det, at regeringspartierne ikke er til stede, hænger sammen med den overhængende fare for at møde hr. Simon Emil Ammitzbøll om fredagen.

Men hvorom alting er, er der altså også undersøgelser, der viser, at høj hastighed giver flere trafikuheld. Men det er rigtigt, at der også er det modsatte. Det har rent faktisk vist sig at være gavnligt, at man differentierer lidt i hastighederne. Det er også socialdemokratisk politik, at vi gerne ser, at man de steder, hvor det kan lade sig gøre, kører hurtigere, men de steder, hvor det er forbundet med fare, skal man køre langsommere.

Men jeg forstår Liberal Alliances politik sådan, at man generelt gerne vil sætte hastigheden op. Og da vi rent faktisk har utrolig meget vejarbejde, fordi vi har en regering, som sætter fuld gang i offentlige investeringer, hænger det jo ikke rigtig sammen. Så kan man ikke komme til at køre hurtigere. Det må vi have en forklaring på af hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:01

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:01

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg tror ikke, at det er tiden at diskutere regeringens overforbrug af offentlige midler og skattekroner. Det kan vi nok tage en større diskussion om på et andet tidspunkt.

Jeg vil bare sige, at jeg forstår det, ordføreren siger, sådan, at når Liberal Alliance siger, at der er visse steder, man kan køre hurtigere, og at der er visse steder, hvor der skal være nogle begrænsninger af hensyn til sikkerheden, så mener Socialdemokratiet, at det er idiotisk. Men lige derefter foreslår den socialdemokratiske ordfører så præcis det samme og siger, at det i øvrigt er Socialdemokratiets politik.

Så begynder ordføreren er tale om, at der er diverse undersøgelser, der viser det ene og det andet. Jeg er sådan set ret ligeglad med undersøgelserne. Virkeligheden viser, at da vi hævede fartgrænsen på visse strækninger til 130 km/t., er der færre, der dør i trafikken. Det er virkeligheden. Så kan man pakke alle sine teoretiske undersøgelser sammen. Virkeligheden er en anden.

Jeg kan huske, selv om jeg ikke sad i Folketinget dengang, nogle af de tv-billeder med nogle meget forargede politikere fra især et andet regeringsparti – jeg husker, at det var folkesocialisterne – der fortalte om, at man nærmest ville slå folk ihjel ved at indføre politikkens om de 130 km/t., og sådan gik det jo ikke. Faktisk har man reddet liv ved at lave mere differentierede fartgrænser.

Det tror vi sådan set også er vejen frem, og det forstår jeg også at hr. Rasmus Prehn støtter, hvis ordene ellers kommer ud af de rigtige menneskers mund.

Kl. 11:03

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Tom Behnke fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 11:03

(Ordfører for forslagsstillerne)

Tom Behnke (KF):

Tak til ordførerne for bemærkningerne. Man kan sige, at hvis forslaget her skulle nå frem til en betækningsafgivelse og en konkret afstemning i Folketingssalen, ville forslaget ikke overleve længe.

Men jeg hørte også under debatten noget andet, som er langt mere interessant, nemlig at det ikke var et spørgsmål om, om B 61 skulle vedtages eller forkastes, men et spørgsmål om, om man var enig i intentionerne i beslutningsforslaget. Og det hørte jeg man var.

Man er faktisk meget villig til at se på, om det her kunne være et af elementerne til at få større sikkerhed i forbindelse med de vejarbejder, vi har rundtomkring, sådan at de vejarbejdere, der går derude hver eneste dag og ofte også om natten og arbejder for, at alle vi andre kan have en sikker vej at køre på, har tryghed og sikkerhed i deres arbejde. Det tager jeg imod.

Derfor skal jeg heller ikke problematisere mere i den retning. Når isen er tynd, skal man gå forsigtigt. Og jeg tror faktisk, at isen her kan bære, så vi sammen kan finde nogle fornuftige løsninger, så der vil jeg lade være med at kaste al mulig grus i maskineriet.

Jeg vil sige her som afslutning, at det, som forslaget handler om set med konservative øjne, er tryghed og sikkerhed. Det er et spørgsmål om at få sat farten ned.

Hvordan kan vi så gøre det på en effektiv måde? Hvordan kan vi sikre, at trafikanterne overholder de hastighedsbegrænsninger, der er derude? De er jo lavet for at beskytte dem, der går derude og arbejder, men også fordi vejen får et anderledes forløb og det derfor vil være hensigtsmæssigt, at man lige sætter farten ned.

Derfor er forslaget her heller ikke en ny pengemaskine, som nogle har været inde på, også i den offentlige debat, hvor der er nogle, der mener, at fartkontrollen bare er en pengemaskine.

Jeg håber faktisk, at vi med forslaget her får absolut 0 kr. i kassen. Det, der er intentionen fra konservativ side, er, at forslaget skal have den effekt, at trafikanterne overholder hastighedsbegrænsningerne, så det er altså ikke et spørgsmål om at få penge i kassen.

Vi har den opfattelse, at det kan komme til at virke. Vi er i den heldige situation, at man rent faktisk prøver det her andre steder i verden. Og i hvert fald viser de udtalelser, jeg har fået om det, at det virker rigtig, rigtig effektivt, meget, meget præventivt. De steder, hvor der er vejarbejde, og hvor der er skiltet med, at der i øjeblikket arbejdes på vejarbejde og sanktionen derfor er dobbelt, er i hvert fald af alle steder de steder, hvor man sørger for at overholde hastighedsbegrænsningen. Derfor har det en meget, meget stærkt præventiv effekt.

Der kan vi jo under udvalgsbehandlingen spørge ind til, om vi kan få noget såkaldt dokumentation for det. For én ting er, at jeg har nogle vidnesbyrd om det, det er jo ikke nok til at overbevise nogen som helst, sådan er det jo, men en anden ting er jo, at vi kan prøve at spørge ind til, hvordan det går.

Det, der er vigtigt med forslaget her, er også, at det bliver set i en sammenhæng. For hvis vi skærper sanktionsniveauet, er det selvfølgelig også vigtigt, at der er en korrekt skiltning. Der skal være en korrekt skiltning, så man som trafikant bliver bevidst om, at her er der altså et område, hvor sanktionsniveauet er dobbelt. Og det, der er lige så vigtigt, er, at man ude ved de pågældende vejarbejder skal sørge for, at skiltningen i øvrigt er korrekt, så man ikke skilte mere end højst nødvendigt, så man ikke sætter fartgrænsen længere ned, end det er nødvendigt, og så man, hvis man har en pause i vejarbejdet, tillader trafikanterne at køre lidt stærkere i den periode osv.

Der tror jeg, at vi er mange, der fra tid til anden har oplevet, at skiltningen i det hele taget godt kunne være bedre. Og det skal den selvfølgelig også blive.

Det, der også er vigtigt at understrege, er, at forslaget her om fordobling af sanktionerne kun skal gælde, når der arbejdes på selve vejarbejdet, fordi det er et spørgsmål om at beskytte dem, der arbejder derude, om at skabe mere sikkerhed, at skabe mere tryghed.

Det er også vigtigt, at retssikkerheden selvfølgelig er i orden. Politiet skal selvfølgelig kunne dokumentere, at der var nogle, der arbejdede der.

Der har jeg så hørt nogle spørge: Hvordan dokumenterer man det? Ja, hvordan dokumenterer politiet, når de har skrevet en bilist for at køre over for rødt lys? Hvordan dokumenterer politiet det? Hvordan dokumenterer politiet i øvrigt alle mulige andre former for færdselsforseelser?

Det gør man jo bl.a. ved, at man vidner i retten om, hvad man har oplevet, at man kan fremlægge diagrammark. Og i den her situation, hvor man har en konkret hastighedsmåling ude ved et vejarbejde, er det jo ikke større raketvidenskab. Betjenten kan tage et billede ud over arbejdspladsen og dokumentere, at der rent faktisk var nogle, der gik og arbejdede eller prøvede på at arbejde i det virvar, der nogle gange kan være. Så er dokumentationen i orden.

Man kan sige, at hvis man skulle bruge det argument, at det kan være svært at dokumentere, er der rigtig meget lovgivning her i landet, vi skal ophæve. Og det tror jeg trods alt ikke Folketinget er klar til. Så selvfølgelig skal politiet dokumentere det. Og selvfølgelig kan politiet dokumentere det.

Det, der også er vigtigt at understrege som en pointe, er, at der skal være proportionalitet i de sanktioner, vi har i de straffe, der bliver udmålt. Og proportionaliteten er netop et bærende argument for det her beslutningsforslag.

For proportionalt er det jo langt farligere, at man kører for stærkt forbi et vejarbejde, hvor der er nogle, der går og arbejder, frem for hvis der ikke er nogen til stede, for så er vejarbejderne i hvert fald ikke i farezonen. Det kan godt være, at trafikanten i sig selv kan risikere, at han selv kommer til skade, men der er ikke nogen andre, der går ved vejarbejdet og arbejder, og som man kan skade.

Selvfølgelig er der proportionalitet i det her. Og vi mener, at der skal være forskel på straffene for, når man kører forbi et vejarbejde, hvor der ikke er nogen, der går og arbejder, og for, når der rent faktisk er nogle, der går og arbejder, fordi de, der går derude, føler en meget stor grad af utryghed. Og det er nogle gange med hjertet helt oppe i halsen man holder vejret og håber, at det går godt, når nogle suser forbi. Og det er ikke rimeligt.

Dertil skal selvfølgelig, som også hr. Karsten Nonbo var inde på, lægges, at der også skal være en forøget opdagelsesrisiko. Der er ikke meget ved at have sanktioner til nogle paragraffer, hvis ikke risikoen for at blive opdaget er til stede.

Samlet set foreslår vi dobbelt straf og øget opdagelsesrisiko. Og der kan vi ikke se andet, end at der er sat lighedstegn mellem det og større sikkerhed og større tryghed, ikke mindst for dem, der arbejder derude.

Det er det, vi ønsker at opnå, og vi glæder os til de fortsatte forhandlinger og drøftelser og diskussioner om det her element, så det kan komme med ind i dem. Og det hørte jeg der var ret positive tilkendegivelser om. Tak for det.

Kl. 11:09

Formanden:

Hr. Karsten Nonbo, en kort bemærkning.

Kl. 11:09

Karsten Nonbo (V):

Når man får sagt noget forkert, gælder det om at skynde sig at korrigere sig selv.

Jeg tror, at jeg fik sagt i min ordførertale, at de her ubemandede hastighedsmålere skulle stå diskret. Jeg mente jo selvfølgelig, at de skulle stå diskret på den måde, at de ikke skulle stå i vejen for folk, der arbejdede på vejen. De skal selvfølgelig – og de må meget gerne – stå, så bilisterne kan se, at hvis de kører for stærkt, bliver de fotograferet, således at vi får hastigheden ned. Der ville jeg lige korrigere mig selv.

Så vil jeg, når jeg gør det, også høre, om ordføreren ikke er enig i, at det jo ikke er sådan, at fordi de er ubemandede, skal de stå sådan, at de gemmes væk. De skal være en del af den foranstaltning, der betyder, at man holder op med at køre for stærkt ved vejarbejder.

Kl. 11:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:10

Tom Behnke (KF):

Jamen der er ingen tvivl om, at det, der skal være formålet med hastighedskontroller og de spilleregler, vi har i trafikken, er, at folk skal overholde dem. Det er jo det, der er hele pointen.

Pointen er, at det skal have en præventiv effekt, så man af sig selv siger: Hov, det er en god idé at overholde det her. Det er en god idé, om ikke andet, så fordi man ved, at der følger en bøde eller værre sanktioner med, hvis man ikke overholder de regler, som er i vores færdselslov.

Reglerne er jo til, for at vi alle sammen skal kunne være der. Det er sådan set meget smart, at man har nogle spilleregler, så vi ikke buldrer ind i hinanden hele tiden, og så den, der er størst og stærkest, kan køre lige igennem.

Om de ubemandede hastighedskontroller, de såkaldte stærekasser, vil jeg da godt sige, at de da også skal skiltes. Det skal da også være sådan, at der skiltes om, at her er der hastighedskontrol. Jeg kan jo se, at når man kommer kørende ved nogle af de vejarbejder, der har været på motorvejen, hvor der står, at der er periodevis fartkontrol, bliver farten sat væsentligt mere ned end de steder, hvor der ikke bliver skiltet med, at der kan man risikere at få en bøde. Så det har altså en effekt.

Selv de stærekasser, der stadig væk den dag i dag står derude, fordi man ikke har fået pillet dem ned, og som der ikke er noget kamera i, og som der ikke er nogen film i, gør, at folk lige tager farten af, når de kommer forbi dem – man kan se, at bare det, at de står derude, gør det.

Så det har selvfølgelig en effekt. Og det er det, der er meningen.

Kl. 11:11

Formanden:

Hr. Karsten Nonbo? Nej. Så er der en kort bemærkning fra hr. Henning Hyllested.

Kl. 11:11

Henning Hyllested (EL):

Det er bare lige i forlængelse af det sidste her: Jeg forstår trods alt beslutningsforslaget som, at det her ikke er en diskussion om ubemandede eller bemandede ATK'er.

Når jeg siger det, er det selvfølgelig, fordi det har spillet en stor rolle i vores diskussion, også i forbindelse med det beslutningsforslag, Enhedslisten selv fremsatte, var det en væsentlig del af diskussionerne.

Selv om jeg og Enhedslisten har sympati for, at man bruger stærekasser, ubemandede – hvad hedder det? – ATK'er, er det jo altså ikke den strategi, politiet har valgt, så virkeligheden er en anden.

Jeg vil bare lige sådan bede om at få bekræftet, at det ikke er den diskussion, vi skal have i forbindelse med det her beslutningsforslag.

Kl. 11:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:12

Tom Behnke (KF):

Det er fuldstændig korrekt. Hr. Henning Hyllested har helt ret.

I det her forslag tages der ikke stilling til, hvilken form for kontrol der finder sted derude. Om det, når kontrollen har været der, så er en betjent, der står derude med laser eller med stopur eller med bemandede eller ubemandede hastighedskontroller, er sådan set ligegyldigt; det er alene sanktionen, når man er blevet taget i at køre for stærkt, det her beslutningsforslag handler om.

Så om det skal være bemandede alle ubemandede hastighedskontroller er en anden diskussion. Og i den diskussion er der heller ikke nogen tvivl om, at vi fra konservativ side holder på, at det skal være ubemandede hastighedskontroller, så man kan frigøre nogle politifolk til at lave noget andet interessant politiarbejde.

Kl. 11:13

Formanden:

Hr. Henning Hyllested har ikke mere? Nej. Så siger jeg tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Forespørgsel nr. F 26:**Forespørgsel til justitsministeren:**

Hvad kan regeringen oplyse om indsatsen mod ekstreme muslimske grupper i Danmark som f.eks. Hizb ut-Tahrir og Kaldet til Islam, og agter regeringen at iværksætte nye initiativer med henblik på at bekæmpe ekstremismen i det danske samfund?

Af Martin Henriksen (DF), Marie Krarup (DF), Christian Langballe (DF) og Peter Skaarup (DF).

(Anmeldelse 05.02.2013. Fremme 07.02.2013).

Kl. 11:13

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til på tirsdag, den 16. april 2013.

Jeg giver først ordet til ordføreren for forespørgerne, hr. Martin Henriksen, for begrundelse af forespørgslen.

Kl. 11:13

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Baggrunden for, at vi har indkaldt til den her forespørgselsdebat, er jo, at der har været en række eksempler på, at forskellige grupperinger i det danske samfund opfordrer til terror, opfordrer til drab på danske soldater og lignende, og det synes vi altså er at gå lige lovlig langt over strengen. Jeg er helt med på, at der i vores terrorlovgivning i dag allerede er mulighed for, at man kan retsforfølge mennesker, hvis de f.eks. opfordrer til terror. Jeg kan også se, at det er sket tidligere, at man har gjort det, men vi kan også bare konstate-

re, at der er nogle eksempler, hvor man ikke gør det, og det håber vi at vi får lejlighed til at diskutere, sådan at vi kan slå hårdere ned på de her grupper, og det er baggrunden for debatten.

Kl. 11:14

Formanden:

Tak til ordføreren for forespørgslerne. Justitsministeren til besvarelse.

Kl. 11:14

Besvarelse

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Med dagens forespørgsel ønskes, som det blev sagt, en debat om ekstremisme i Danmark. Der er ingen tvivl om, at det er et vigtigt emne, og at det er et vigtigt emne, som også står højt på regeringens dagsorden.

Ekstremisme kan, uanset om det er religiøst eller politisk motive-ret, udgøre en trussel mod vores demokrati. Det gælder ikke mindst, når ekstremismen giver sig udslag i vold eller andre strafbare handlinger. Så lad mig derfor starte med at slå det helt fast: Regeringen tager på det kraftigste afstand fra personer eller grupper, der forsøger at fremme ekstreme holdninger, f.eks. med voldelige midler. Det er udtryk for en samfundsnedbrydende adfærd, som vi ikke kan og ikke skal acceptere.

Derfor har regeringen jo også med regeringsgrundlaget, »Et Danmark, der står sammen«, styrket indsatsen over for ekstremisme. Med forespørgslen har spørgeren for det første bedt mig oplyse specifikt om regeringens indsats mod ekstreme muslimske grupper i Danmark, og spørgeren henviser som eksempler til Hizb ut-Tahrir og en anden gruppe, der hedder Kaldet til Islam.

Lad mig derfor med det samme gøre det klart, at regeringen selvfølgelig på det kraftigste tager afstand fra det, som Hizb ut-Tahrir og Kaldet til Islam står for. Foreningerne hylder nogle værdier, der ligger uendelig langt fra alt, hvad vi mener det danske samfund bør stå på. Det skal der ikke herske nogen som helst tvivl om. Jeg er i øvrigt overbevist om, at det er den opfattelse, som langt de fleste vil kunne tilslutte sig. De to foreninger er et trist udtryk for, at der i Danmark er personer og grupper med ekstreme islamistiske holdninger.

Når det er sagt, vil jeg imidlertid også gerne pointere, at ekstremismen jo ikke kun udspringer af ekstreme islamiske miljøer. Det så vi jo bl.a. med massakren i Oslo og på Utøya, som sendte chokbølger gennem Norge og resten af verden. Af samme grund vil mine betragtninger i dag dreje sig om regeringens samlede indsats mod alle former for ekstremisme.

Vi skal tage truslen fra ekstremisme alvorligt. Det viser bl.a. PET's redegørelse fra 2011 om indsatsen mod politisk ekstremisme, som efterretningstjenesten blev bedt om at lave i kølvandet på Breiviks massakre i Norge. I redegørelsen peger PET på, at truslen navnlig kommer fra grupper og enkeltpersoner, der bekender sig til militant islamisk ideologi og fra politiske ekstremistiske grupper, netværk og enkeltpersoner.

PET konkluderer, at truslen mod Danmark er kompleks, at den kommer fra vidt forskellige kanter, og at den derfor også kan være vanskelig at imødegå. Redegørelsen viser heldigvis også, at den danske indsats mod politisk ekstremisme generelt er velfungerende. Og redegørelsen indeholder nogle forslag til initiativer, som efter PET's opfattelse vil kunne forbedre indsatsen yderligere. Regeringen har tilsluttet sig PET's forslag, og der arbejdes nu videre med dem.

Truslen fra ekstremisme er imidlertid ikke et statisk fænomen, men ændrer sig jo løbende og ændrer løbende karakter. Vi lever jo i en verden, som hele tiden forandrer sig, og hvor der opstår nye problemstillinger og nye trusler, som vi må og skal forholde os til. Eksempelvis ser vi, at såkaldte foreign fighters, bl.a. unge danskere,

rejser til udlandet og kæmper side om side med lokale oprørsgrupper eller terrorgrupper i en væbnet konflikt.

PET's Center for Terroranalyse, som det hedder, vurderer i en helt ny trusselsanalyse, at mindst 45 personer er rejst fra Danmark til Syrien for at deltage i kamphandlingerne – og det vel at mærke siden august 2012. Det er en bekymrende udvikling, som øger risikoen for, at de pågældende får kontakt med militante islamistiske netværk og derved bliver radikaliseret og motiveret til at begå terror, når de vender hjem.

Kl. 11:19

Vi har også set truslen fra soloterrorister – den ensomme ulv, som det bliver kaldt – som pludselig blev til virkelighed helt tæt på, da Breivik udførte sin massakre i Oslo og på Utøya. Jeg kan også nævne brugen af sociale medier til at udbrede militant islamistisk propaganda i den vestlige verden, som kan være udgangspunkt for radikaliseringen af unge mennesker.

Trusler mod Danmarks sikkerhed ændrer således løbende karakter, og det er derfor vigtigt, at PET er en dynamisk organisation, der hele tiden har mulighed for at tilpasse sine arbejdsmetoder i lyset af det aktuelle trusselsbillede.

Efter regeringens opfattelse bekæmpes ekstremisme mest effektivt gennem en bredspektret og også tværministeriel indsats. Der er således både behov for en aktiv forebyggende indsats og en effektiv retshåndhævende indsats. Det er de fleste her i salen i dag bekendt, at det er Social- og Integrationsministeriet, der har ressortansvaret for den tidlige forebyggende indsats mod ekstremisme, mens jeg og Justitsministeriet bl.a. har ansvaret for, at der skrives ind med effektiv retshåndhævelse.

Jeg vil ikke gå i detaljer med de mange forskellige tiltag, som Social- og Integrationsministeriet har iværksat, men jeg kan dog overordnet nævne, at Social- og Integrationsministeriet bl.a. har iværksat en kortlægning af de antidemokratiske og ekstremistiske miljøer i Danmark. Der er tale om et landsdækkende projekt, som bl.a. skal sætte fokus på de ekstremistiske miljøers omfang, karakter og også rekrutteringsgrundlag.

Formålet med den kortlægning er jo bl.a. at konkretisere og tilpasse den forebyggende indsats over for ekstremistiske grupper og vurdere, om der er brug for nye indsatser på området. Resultatet af den her kortlægning vil blive offentliggjort løbende frem til 2014. De første rapporter forventes offentliggjort i løbet af sommeren her i 2013. Den endelige rapport og også et katalog med anbefalinger til forebyggende indsatser på lokalt niveau forventes at være færdig i midten af 2014.

Som andre eksempler på den tidlige forebyggende indsats kan nævnes undervisningen af SSP-medarbejdere, så de bedre kan opdag og håndtere ekstremisme blandt unge, og etableringen af et mentorprojekt, som skal hjælpe fængselsindsatte til at frigøre sig fra ekstremisme.

Men den tidlige og forebyggende indsats kan imidlertid ikke stå alene. I ekstreme miljøer kan der være enkeltpersoner eller grupper, som ønsker at fremme deres ekstreme holdninger med voldelige midler eller med andre former for strafbare handlinger. Regeringens holdning til den form for samfundsnedbrydende adfærd er fuldkommen klar: Hvis ekstreme holdninger manifesterer sig i lovovertrædelser, skal der sættes ind med straf, og i det omfang, der er tale om herboende udenlandske statsborgere, eventuelt også med udvisning.

Det er derfor også vigtigt, at der holdes skarpt øje med de ekstremistiske miljøer. Af samme grund udgør forebyggelse af voldelige ekstremisme en af de centrale opgaver for vores efterretningstjeneste, PET. Tjenesten arbejder målrettet med at identificere, forebygge, efterforske og også modvirke alle former for voldelig ekstremisme. Efterretningstjenestens indsats foregår i tæt dialog og samarbejde med de enkelte politikredse, og tjenesten har bl.a. en væsentlig opgave med at sikre, at de relevante politimyndigheder kender trusselsbil-

ledet og på den baggrund er i stand til at tilpasse indsatsen i forhold til den aktuelle trussel.

Vi har med andre ord et robust og effektivt beredskab mod voldelig ekstremisme, og det skal vi være glade for. Det skyldes ikke mindst, at PET og det øvrige politi udfører et fremragende stykke arbejde. Samtidig skal vi hele tiden være opmærksomme på, at PET selvfølgelig har de nødvendige redskaber til rådighed. PET skal altid være på forkant med udviklingen. Det er i bogstaveligste forstand livsnødvendigt.

For kort at opsummere her til sidst: Regeringen prioriterer indsatsen mod ekstremisme højt. Desværre findes der ikke løsninger, som med et snuptag kan fjerne ekstremismen i Danmark. Som jeg har været inde på, består indsatsen mod ekstremisme af både et aktivt forebyggende arbejde og en effektiv retshåndhævelse. Det er efter regeringens opfattelse også med disse midler, at ekstremisme fremover bedst bekæmpes. Jeg kan i den forbindelse forsikre om, at situationen bliver fulgt meget nøje og meget tæt, og regeringen er løbende opmærksom på, om der er behov for nye tiltag på området. Tak for ordet.

Kl. 11:24

Formanden:

Tak til justitsministeren. Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:24

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg vil jo bede folk om at bemærke, at i den her debat vil der blive sagt rigtig mange ord, der vil blive sagt, at man skal slå hårdt ned på de grupper, som opfordrer til terror eller opfordrer til drab på danske soldater, men jeg vil også bede folk om at bemærke, at når det så kommer til rent faktisk at foreslå noget konkret eller tage nogle initiativer, som rækker lidt fremad, så halter det desværre for en lang række partiers vedkommende. Men det håber jeg selvfølgelig at vi kan ændre på og at den her debat kan være startskuddet til.

Der har været eksempler på, at en radikal prædikant underviser og påvirker islamisterne i Danmark. Det har TV 2 afsløret. Der er tale om Omar Bakri, som er udvist af England, og som bor i Libanon. Han bruger islamister i Danmark til at udbrede sit budskab om militant jihad. Det sker både gennem tale og undervisning på internettet, hvilket TV 2 har afsløret, og hvor den pågældende person, som tidligere i øvrigt er blevet sat i forbindelse med flere terrorsager i Danmark, nu har fundet et nyt talerør herhjemme.

Under en demonstration på Kongens Nytorv i september sidste år sagde Omar Bakri bl.a. til de yderligtgående islamister, at de skulle slå folk ihjel, som krænker profeten. Han sagde, og jeg citerer:

»Dem som laver film, billeder og karikaturer af profeten: Pas på! I islam er der dødsstraf til enhver, som krænker Profetens ære. Enhver som krænker profeten skal dræbes«.

Den pågældende demonstration var arrangeret af medlemmer af salafistgruppen, Kaldet til Islam, som i øvrigt også har argumenteret for og – må man antage – arbejder for at indføre såkaldte shariazoner i Danmark. Den pågældende radikale prædikant har i øvrigt også tidligere hyldet de selvmordsbombere, som stod bag angrebet på World Trade Center den 11. september 2001, og har i mange år været en del af kernen blandt de islamister, som befinder sig i Storbritannien.

Politiets Efterretningstjeneste har jo også i en rapport advaret mod, at yderligtgående islamister i Danmark bliver yderligere radikaliseret af den informationsudveksling, som foregår på internettet.

Efterfølgende har TV 2 så kunnet afsløre, at medlemmer af den pågældende gruppe, Kaldet til Islam, hyppigt optræder på flere hjemmesider, islamistiske hjemmesider, hvor man også her åbent hylder al-Qaedas terrorangreb i såkaldte propagandavideoer – kan man vist roligt kalde det for. Det mener vi i Dansk Folkeparti er stærkt uholdbart, og vi mener ærligt talt, at man bør vedtage initiativer, som ikke bare fastholder den nuværende lovgivning, men som også rækker fremad.

Som sagt har Kaldet til Islam, ud over at der er eksempler på, at de opfordrer til og hylder terrorangreb, også været ude at argumentere for at arbejde for, at man skal indføre såkaldte shariazoner i bestemte områder i Danmark, mere præcist i København. Der har også været eksempler på, at salafistgrupper har forsøgt at forhindre folk i at stemme til demokratiske valg.

Vi har tidligere set eksempler på, at Hizb ut-Tahrir har opfordret til drab på danske soldater. Jeg mener, at der er tale om personer, som misbruger vores demokrati, som misbruger de frihedsværdier, som vi har i Danmark, til at arbejde for at indføre noget, som i realiteten er det stik modsatte af frihedsværdier.

Som jeg også har nævnt indledningsvis, er jeg helt med på, at der i lovgivningen i dag er mulighed for, at man kan komme efter folk, som opfordrer til terrorangreb og lignende, men vi må også bare konstatere, at selv om der er nogle, man kommer efter, er der altså andre, som får lov til at slippe. Det mener vi simpelt hen i Dansk Folkeparti er uacceptabelt, fordi hver gang der er nogle, der opfordrer til terrorhandlinger eller til drab på danske soldater, skal vi komme efter dem. De skal straffes. Hvis der er mulighed for det, så skal man tage statsborgerskabet fra dem, og hvis der er mulighed for det, hvis de ikke er danske statsborgere, skal de udvises, og når der er tilfælde, hvor det ikke sker, tillader jeg mig at konkludere, at lovgivningen ikke er god nok. Alternativt må man så blive bedre til at bruge den eksisterende lovgivning.

Ud over de eksempler, jeg her har nævnt, har vi også set en række eksempler inden for det seneste stykke tid, hvor herboende personer er rejst til såkaldt hellig krig – der er ikke så meget helligt forbundet med det, men det mener de jo selv – i Syrien. Der har også været eksempler på, at folk rejser ud og deltager i terrorhandlinger, hvor man simpelt hen skal lære at begå terrorhandlinger. Der mener vi fra Dansk Folkepartis side, at nu skal vi altså gå fra bare at tale om det, gå fra at fordømme det til rent faktisk også at gøre noget mere effektivt ved det.

Derfor vil jeg på vegne af Dansk Folkeparti fremsætte følgende forslag til vedtagelse. Jeg er med på, at andre partier også har nogle forslag til vedtagelse, men jeg håber, at man i løbet af debatten vil gå fra bare at sige noget og skrive noget ned på papir, som kan lyde meget fornuftigt, til rent faktisk også at vedtage noget, der er lidt fremadrettet. Det, vi lægger op til her, er sådan set blot at undersøge, om man kan stramme terrorlovgivningen yderligere. Det er meget mildt, så derfor håber jeg, at man kan få opbakning til det. Forslaget til vedtagelse er som følger:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at grundlæggende danske værdier og retsprincipper sættes under pres af ekstreme islamiske grupper, der ønsker en islamisk stat eller indførelse af sharia i bestemte områder i Danmark. Dette opfatter Folketinget som et direkte opgør med grundlæggende danske værdier og dansk retskultur.

Regeringen opfordres til at sætte konsekvent ind over for ekstreme antidemokratiske kræfter i Danmark, herunder pålægges regeringen at undersøge mulighederne for at stramme lovgivningen yderligere, således at det bliver nemmere at retsforfølge og udvise ved opfordringer til f.eks. terror, deltagelse i såkaldt »hellig« krig og opfordringer til drab på danske soldater.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 54).

Kl. 11:30

Formanden:

Det af hr. Martin Henriksen oplæste forslag til vedtagelse indgår i de videre forhandlinger. Jeg siger tak til ordføreren for forespørgerne.

Så er det fru Inger Støjberg som ordfører for Venstre.

Kl. 11:30

(Ordfører)

Inger Støjberg (V):

Jeg vil gerne indlede med at sige tak til Dansk Folkeparti for at rejse den her meget væsentlige debat. I Venstre tager vi afstand fra alle former for ekstremisme; det gælder islamistisk ekstremisme såvel som alle andre former.

Der er vel efterhånden ingen grænser for, hvad vi står model til i Danmark. F.eks. stod gruppen, der kalder sig Kaldet til Islam, sidste år på Kongens Nytorv og råbte »Danmark i helvede«, ligesom de hånede de faldne danske soldater. Det er jo intet mindre end grotesk, at mennesker, som vi har åbnet vores grænser for, og som vi har rakt hånden frem til, sviner Danmark og det danske demokrati til, alt imens de udnytter selv samme frihedsrettigheder, som er blevet dem givet.

Grundlæggende kan det jo være svært at begribe, at disse mennesker overhovedet vil bo i Danmark; at de ikke rejser til et land, hvor deres holdninger bliver delt – lande, der desværre findes alt for mange af. Så til alle jer islamister, der konstant modarbejder, er utilfredse, vil have sharialov indført, opfordrer til at drage i hellig krig, nedgør vore værdier og flag og måde at leve på, vil jeg sige: Find dog et andet sted at bo og leve; der er ingen, der holder på jer, der er ingen, der tvinger jer til at blive her. I har ingenting at gøre her, I hører ganske enkelt ikke til i Danmark.

Bekæmpelse af ekstremisme handler jo bl.a. om at gøre op med, hvem der vil og hvem der ikke vil Danmark. Bekæmpelse af ekstreme islamiske miljøer kræver, at der bliver sat konsekvent ind over for disse grupper. Og hvis ekstremister kan udvises, skal de udvises. Men det handler i høj grad også om at forebygge, at unge mennesker i fremtiden falder i hænderne på de her ekstreme grupper – og her er integration nøgleordet.

Derfor skal integrationsindsatsen tilbage på skinnerne – en integrationsindsats, som den borgerlige regering brugte 10 år på at opbygge, og som den nuværende regering er i færd med at rive fra hinanden igen. Vi indførte starthjælp, kontanthjælpsloft og 225-timersregel, som skulle hjælpe med at få flere indvandrere i arbejde, og som fik flere indvandrere i arbejde. De initiativer har regeringen nu afskaffet.

Integrationsudfordringen er jo selvfølgelig ikke alene løst med en uddannelse og et arbejde. En undersøgelse fra 2009 viser, at muslimer i Danmark også har brug for en værdimæssig integration. Over halvdelen af de adspurgte muslimer svarede, at det bør være forbudt at kritisere religion, at ytringsfrihed i visse tilfælde skal indskrænkes, og en femtedel mente, at der bør indføres sharialov i Danmark. Sådanne holdninger udfordrer grundlæggende danske værdier og demokratiske frihedsrettigheder og bærer kimen til ekstremisme.

Derfor handler integrationsindsatsen i lige så høj grad om at bekæmpe parallelsamfund, hvor sådanne trives. Hertil er uddannelse og beskæftigelse selvfølgelig et oplagt middel, men det handler også om, at muslimer i større grad skal deltage i det lokale foreningsliv, hvor man får et godt og bredt kendskab til dansk samfund og kultur.

I Venstre byder vi udlændinge velkommen, men til gengæld forlanger vi også, at de udlændinge, som kommer til Danmark, også vil Danmark. Jeg skal på vegne af Venstre, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance fremsætte følgende forslag til vedtagelse:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at der er store udfordringer med ekstreme muslimske grupperinger i Danmark.

Folketinget konstaterer, at grundlæggende værdier i det danske samfund sættes under pres af ekstreme islamiske grupper, der ønsker en islamistisk stat og et opgør med grundlæggende danske værdier og demokratiske frihedsrettigheder.

Folketinget finder det dybt problematisk med ekstreme antidemokratiske kræfter i Danmark. Som samfund skal vi vise, at vi ikke tolererer sådanne kræfter.

Regeringen opfordres til at sætte konsekvent ind over for ekstreme antidemokratiske kræfter i Danmark.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 55).

Kl. 11:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:35

Martin Henriksen (DF):

Tak. Fru Inger Støjberg sagde jo mange fornuftige ting i sin ordførertale, men sagen er den, at hvis vi kan se, at der er de her gruppe-ringer, der render rundt i Danmark, og vi kan være enige om, at de er nogle forfærdelige mennesker osv., og at vi samtidig også kan konstatere, at der er nogle af dem, som man kan udvise, og som ikke bliver udvist, og vi kan se, at der er nogle af dem, der ikke bliver retsforfulgt, selv om de render rundt og f.eks. opfordrer til terror osv., så undrer det mig bare, at Venstre ikke kan være med på Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse, hvor vi ikke engang beder regeringen om at stramme lovgivningen her og nu; vi beder sådan set bare regeringen om at undersøge mulighederne for at stramme lovgivningen, sådan at det bliver nemmere at retsforfølge og udvise i forbindelse med opfordring til f.eks. terror, deltagelse i såkaldt hellig krig og drab på danske soldater.

Så jeg vil godt høre, hvorfor Venstre ikke kan være med til den formulering, som jo alt andet lige er en meget mild formulering, i betragtning af hvad Dansk Folkeparti ellers kan finde på.

Kl. 11:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:36

Inger Støjberg (V):

Nu ved jeg ikke, om Dansk Folkeparti kan finde på så meget i den retning. Men når vi nu har fremsat det her forslag til vedtagelse, er det selvfølgelig, fordi vi mener, at det her forslag måske samler lidt mere og rummer lidt mere, og det giver jo bestemt også mulighed for at skride ind, i det omfang det er nødvendigt. Så jeg mener bestemt ikke, at det forslag til vedtagelse, Venstre har lagt på bordet her med støtte fra både Konservative og Liberal Alliance – vi har i fællesskab fremsat det – på nogen måde hindrer, at man sætter ind.

Så glædede det mig faktisk at høre hr. Martin Henriksens tale, for jeg er også enig i meget af det, hr. Martin Henriksen sagde i sin ordførertale. Bl.a. sagde hr. Martin Henriksen jo på et tidspunkt, at man også skal være bedre til at bruge den lovgivning, der allerede eksisterer, og det er jeg fuldstændig enig med hr. Martin Henriksen i. Men kommer vi dertil, hvor det er nødvendigt med stramninger, og hvor vi kan se, at man kan sætte mere effektivt ind over for nogle af de her grupper, så er Venstre bestemt interesseret.

Kl. 11:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Martin Henriksen.

Kl. 11:37

Martin Henriksen (DF):

Fru Inger Støjberg er en dygtig politiker, og det lyder næsten, som om fru Inger Støjberg giver mig ret i, at det, som Dansk Folkeparti har lagt frem, sådan set er fornuftigt. Derfor undrer det mig bare stadig væk, at fru Inger Støjberg og Venstre ikke ønsker at støtte det. Det undrer mig også, at andre partier i Folketinget ikke ønsker at støtte det her, herunder regeringspartierne.

Så jeg vil gerne høre, om der er en åbning hos Venstre for, at vi vender tilbage til den her debat på et eller andet tidspunkt – og det er jeg sikker på – og at man så dér kigger på at pålægge regeringen at undersøge mulighederne for at stramme terrorlovgivningen yderligere. Det kan jo være, at det er forholdsvis små justeringer, der skal til, i bemærkningerne til nogle lovparagraffer, eller hvad det nu kan være. Det behøves ikke at være de store initiativer, bare det er noget, der trækker lidt i den rigtige retning, så vi er sikre på, at vi kan komme efter dem her, og at lovgivningen er god nok. Så er der en lille åbning hos Venstre?

Kl. 11:38

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:38

Inger Støjberg (V):

I Venstre har vi den tilgang, at hvis stramninger er nødvendige, så skal de gennemføres. Er stramninger blot noget, man gennemfører for at gennemføre dem, så er jeg ikke sikker på, at det vil være det mest hensigtsmæssige. Jeg synes, at det forslag til vedtagelse, som vi i fællesskab med Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance har lagt på bordet, rummer nøjagtigt det, hr. Martin Henriksen ønsker. Så man kan jo sådan set sende en opfordring videre den anden vej til, at Dansk Folkeparti støttede op om det forslag til vedtagelse, som ligger fra Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance og Venstre.

For mig og for Venstre er det vigtigt, at vi får gjort op med de ekstreme grupper, som vi jo har i Danmark, og jeg kan lige så godt være helt ærlig og sige, at jeg synes, at vi ser en løsagtighed fra regeringens side på det her område. Man vender det blinde øje til. Når man hører justitsministeren i dag, fremgår det, at det ikke er justitsministerens problem, men at det pludselig er integrationsministerens problem, og når man spørger integrationsministeren, er det justitsministerens og i nogle tilfælde beskæftigelsesministerens problem. Det synes jeg i virkeligheden slår hovedet på sømmet.

Kl. 11:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Det oplæste forslag til vedtagelse vil indgå i debatten og blive sat til afstemning på tirsdag den 16. april.

Så giver jeg ordet til socialdemokraternes ordfører, fru Trine Bramsen.

Kl. 11:40

(Ordfører)

Trine Bramsen (S):

Med dagens forespørgsel ønskes en debat om ekstremisme i Danmark, og lad mig derfor starte med at slå fast, at vi Socialdemokrater på det kraftigste tager afstand fra personer eller grupper, der forsøger at fremme ekstreme holdninger f.eks. gennem voldelige eller andre ulovlige metoder. Vi Socialdemokrater mener, at alle former for ekstremisme skal bekæmpes. Det gælder, uanset om der er tale om ekstremisme af politisk eller religiøs karakter.

Danmark er i udpræget grad et retssamfund, hvor alle er lige for loven. Som enkeltperson eller gruppe er man sikret både ytrings- og

forsamlingsfrihed og retten til at dele og organisere sig efter anskuelser, politiske som religiøse. Lovgivningsmæssigt er man som individ sikret mod diskrimination og forskelsbehandling, ligesom mulighederne for at søge indflydelse politisk eller i civilsamfundet står åbne for dem, der ønsker at engagere sig. Der er således ingen – og jeg gentager ingen – undskyldning for at søge at gennemtvinge egne holdninger på udemokratisk vis.

Socialdemokraternes holdning til ekstremisme er således helt klar. Vi vil ikke acceptere det lille mindretal, der udfordrer det danske demokrati, lov og orden, og som ikke ønsker at bidrage til det danske fællesskab, og derfor har vi styrket indsatsen over for parallelle retssamfund og antidemokratiske bevægelser, over for ekstremisme og over for tvangsægteskaber.

Skal vi ekstremisme til livs, er der brug for en flerstrengt indsats. Det handler om at tilvejebringe og dele den nødvendige viden, det handler om at forebygge, og det handler om at sætte ind politiskmæssigt. Regeringen har allerede taget en lang række initiativer for at styrke den danske indsats mod ekstremisme. Social- og integrationsministeren har sat fokus på at løfte vidensniveauet om ekstremisme gennem en samarbejdsaftale med SFI. Den går netop ud på at kortlægge antidemokratiske og ekstremistiske miljøer i Danmark. Kortlægningen skal sikre øget viden om bl.a. miljøernes organisering og rekrutteringsmetoder.

På forebyggelsessiden har social- og integrationsministeren i samarbejde med PET gennemført en række kurser for medarbejdere i det kriminalpræventive SSP-samarbejde mellem skoler, sociale myndigheder og politi for derved at ruste medarbejderne til at håndtere og forebygge problemer med ekstremisme lokalt. Social- og integrationsministeren har igangsat udvikling af et forebyggelseskoncept, der skal forebygge radikaliserings i udvalgte sårbare områder i Danmark. Dette koncept involverer mentorer, det involverer forældrenetværk og rollemodeller.

Det er også værd at notere, at social- og integrationsministeren i juli 2012 præsenterede en ny strategi mod æresrelaterede konflikter. Strategien indeholder mere end 30 konkrete initiativer, der skal hjælpe unge mænd og kvinder, som oplever social kontrol, tvangsægteskaber, genopdragelsesrejser og andre æresrelaterede konflikter med familien. Udgangspunktet er, at vi ikke accepterer, at unge i Danmark ikke kan få lov at leve det liv, de selv ønsker, på grund af familiens opfattelse af religion og ære.

Det er også udgangspunktet for det lovforslag, som regeringen har fremsat om at hæve strafferammen til det dobbelte, nemlig fra 2 til 4 år, for ulovlig tvang i forbindelse med religiøse vielser uden borgerlig gyldighed. Og i forhold til den aktuelle indsats mod bander har vi en indsats i dag, der er på det højeste nogen sinde. Gennem de seneste uger har politiet gennemført flere store koordinerede og målrettede indsatser mod bandemiljøet og slået til på flere hundrede lokaliteter i København og omegn. Alene siden januar har politiet gennemført mere end 1.400 visitationer og beslaglagt store mængder af skydevåben og ammunition.

I regeringen har vi fra starten haft fokus på at gøre livet så svært som muligt for bander og for rockere. Derfor har vi ikke blot videreført bandeenheden Task Force Øst, men også etableret en taskforce mere, nemlig Task Force Vest, som dækker området vest for Storebælt. Alt i alt er der altså tale om en massiv indsats, der helt grundlæggende bunder i, at vi ikke vil acceptere en ekstrem og kriminel adfærd.

Samlet set er det socialdemokraternes opfattelse, at regeringen fører en meget ambitiøs og meget aktiv indsats mod ekstremisme i alle dens afskygninger, og at der vil blive taget de fornødne skridt for at komme problemet til livs. Jeg vil derfor på vegne af Socialdemokraterne, Radikale, SF og Enhedslisten oplæse et forslag til vedtagelse. Det lyder således:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at alle former for ekstremisme, hvor enkeltpersoner eller grupper forsøger at fremme deres holdninger gennem eksempelvis vold og trusler over for andre, udgør en trussel mod vores demokrati.

Folketinget finder, at ekstremisme mest effektivt bekæmpes med en bredspektret indsats, som både omfatter præventive tiltag og effektiv håndhævelse af de gældende regler.

Folketinget noterer sig med tilfredshed, at regeringen prioriterer indsatsen mod ekstremisme højt, og at regeringen har iværksat en række præventive tiltag, ligesom et tæt myndighedssamarbejde sikrer, at der arbejdes med at identificere, forebygge, efterforske og modvirke alle former for voldelig ekstremisme.

Folketinget noterer sig endvidere, at regeringen har igangsat en kortlægning af grupperinger, som modarbejder det danske demokrati, med henblik på at konkretisere og tilpasse den forebyggende indsats over for ekstremistiske grupper og skabe grundlag for at vurdere, hvilke nye indsatser der måtte være brug for.

Folketinget opfordrer regeringen til fortsat at have fokus på ekstremisme.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 56).

Jeg skal hilse fra Enhedslisten og fra SF og sige, at de bakker op.

Kl. 11:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Der er en kort bemærkning, der lige blev anmeldt nu, fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:46

Martin Henriksen (DF):

Tak. Ligesom jeg synes, at Venstre også sagde en masse fornuftige ting, synes jeg sådan set også, der var fornuftige ting i den tale, som fru Trine Bramsen holdt. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om Socialdemokraterne er indstillet på at nedsætte et udvalg, det kunne f.eks. være et udvalg under Justitsministeriet, som skal undersøge mulighederne for at stramme terrorlovgivningen yderligere, så vi kan være sikre på, at vi kommer efter dem, når der er nogle, der f.eks. opfordrer til drab på danske soldater, som f.eks. Hizb ut-Tahrir har gjort for, jeg tror det var 1½ eller 2 år siden, eller opfordrer til terror.

Kl. 11:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:47

Trine Bramsen (S):

Det er socialdemokraternes opfattelse, at der bliver arbejdet dybt seriøst med det her tema hos samtlige myndigheder, der er ansvarlige. Derfor vil det ikke give nogen mening at nedsætte et udvalg, i og med at den her indsats allerede foregår, og at der arbejdes med stor ansvarlighed hos de myndigheder, der er involveret i det. Der skal jo være et formål med at nedsætte et udvalg. Der skal være et konkret mål, som ikke er der i forvejen. Det er altså vores opfattelse, at det her arbejde allerede bliver taget dybt seriøst.

Kl. 11:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Martin Henriksen.

Kl. 11:47

Martin Henriksen (DF):

Skal jeg forstå det sådan, at fru Trine Bramsen siger, at regeringen allerede på nuværende tidspunkt er i gang med at undersøge mulig-

hederne for at stramme terrorlovgivningen yderligere? Og hvis det er korrekt, hvornår kan vi så forvente at det arbejde er afsluttet?

Kl. 11:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:48

Trine Bramsen (S):

Det er da klart, at vi passer vores arbejde, og derfor har vi konstant fokus på, om der er behov for lovstramninger. Det gælder på det her område såvel som på samtlige andre områder. Men det er ikke regeringens vurdering, at der på nuværende tidspunkt er behov for det her, og det er heller ikke vurderingen hos de pågældende myndigheder, der arbejder med det her område, at der er behov for lovstramninger.

Kl. 11:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er nu også en kort bemærkning fra fru Inger Støjberg.

Kl. 11:48

Inger Støjberg (V):

Tak. Jeg er sådan set enig med hr. Martin Henriksen i, at der jo egentlig blev sagt nogle fornuftige ord af fru Trine Bramsen. Men det, der undrer mig lidt, er, at man aldrig rigtig kan få klarhed over, hvem det egentlig er, der har ansvaret på det her område i regeringen. Nu hørte vi justitsministeren for 20 minutter siden sige, at det jo egentlig ikke rigtig var hans ansvar; det var i høj grad integrationsministerens ansvar.

Derfor vil jeg bare høre fru Trine Bramsen, hvordan man egentlig har det som ordfører for et regeringsparti, der ikke rigtig vil tage ansvar, men kommer med en masse flotte ord. Det var egentlig nøjagtig det samme, vi hørte fra fru Trine Bramsen: en masse flotte ord, men ikke rigtig det der med lige at tage ansvaret på sig og være ved, at man sidder ved rorpinden.

Kl. 11:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:49

Trine Bramsen (S):

Jeg er glad for, at Venstres ordfører mener, at jeg bruger pæne ord. Jeg kommer også fra Fyn, og der lærer vi at bruge pæne ord. Men jeg er fuldstændig uenig i, at der ikke er et klart defineret ansvar på det her område.

Jeg gjorde rede for, hvilke områder der varetages af social- og integrationsministeren. Det er en helt palet af aktiviteter, undersøgelser og initiativer, som er blevet igangsat, siden vi kom til regeringsmagten. Der må jeg bare sige, at det jo er fuldstændig entydigt, hvad det er, social- og integrationsministeren har igangsat. Det er fuldstændig entydigt, hvilket ansvar justitsministeren har. Det stod han her på talerstolen og gjorde rede for for kort tid siden. Så jeg forstår ikke, at Venstres ordfører, fru Inger Støjberg, ikke kan se, hvor ansvaret ligger placeret.

Kl. 11:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Inger Støjberg.

Kl. 11:50

Inger Støjberg (V):

Jamen det er tilsyneladende ikke kun mig, der har svært ved at se, hvor ansvaret er placeret, for man kan stille spørgsmål til ministre, der bliver sendt rundt mellem ministrene. Man kan indkalde til sam-

råd om konkrete sager, og det er aldrig – mærkeligt nok – den minister, der er i samråd, der har ansvaret for tingene.

Så er det jo fint nok, at man taler med pæne ord, men der skulle også helst være noget indhold, vil jeg sige til fru Trine Bramsen, og det er der, det halter. Det halter, og vi er tilbage til en løbsagtighed, som vi kender fra Nyrups tid, hvor man fralægger sig ansvaret. Det er sådan set det, der er problemet, og jeg ved, at det er en bekymring, der deles af rigtig mange. Og når den her bekymring deles, er det sådan set ikke på grund af politik, men fordi det er så afgørende for Danmark, at vi har en ordentlig integrationsindsats, og at vi har en velfungerende indvandrerpolitik i Danmark.

Kl. 11:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:51

Trine Bramsen (S):

Jeg er fuldstændig enig med Venstres ordfører, fru Inger Støjberg, i, at det er afgørende, at vi har en helt klar udlændinge- og integrationspolitik her i Danmark. Og det er også det, regeringen arbejder for.

Der er et gammelt ordsprog, der hedder, at man hører det, man vil høre, og jeg må jo bare konstatere, at Venstres ordfører, fru Inger Støjberg, ikke hører, når regeringen gang på gang gør rede for, hvem det er, der har ansvaret for de her områder. Jeg gjorde det samme på talerstolen, gjorde klart og entydigt rede for, hvilke områder integrationsministeren har ansvaret for, hvilke initiativer hun har igangsat.

Jeg tror, sandheden er, at fru Inger Støjberg synes, at regeringen foretager sig så mange gode ting lige nu, at hun prøver at begrave det i en diskussion om ansvar og prøver at lade, som om hun ikke kan forstå, hvor ansvaret ligger, af bare målløshed over, hvor mange gode initiativer der bliver igangsat fra regeringens side. Det er jo fair nok, det tager vi som et kompliment.

Kl. 11:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Så giver jeg ordet til fru Liv Holm Andersen fra Det Radikale Venstre.

Kl. 11:52

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

I Radikale Venstre finder vi kampen mod ekstremisme meget vigtig. Det vil jeg sikkert om lidt få at vide er pæne ord. Det synes jeg egentlig også det er, og jeg er glad for, at de er blevet sagt her på talerstolen af samtlige partier, der har været heroppe.

Uanset hvilken form for ekstremisme, der er tale om, det være sig religiøs eller politisk ekstremisme, skal vi slå effektivt ned på den. Det regner jeg egentlig med at alle Folketingets partier er enige i, og det er også det, jeg hører de er.

Det glæder mig, og det glæder mine partifæller i Radikale Venstre, ligesom det glæder os, at regeringen sætter kampen mod ekstremisme højt. For enhver form for ekstremisme er indlysende nedbrydende for vores demokratiske fundament og værdigrundlag.

For Radikale Venstre er kampen for demokratiet og kampen for det rummelige, det mangfoldige og det progressive samfund den vigtigste kamp. Jeg vil sige, at ekstremistiske grupper – igen uagtet, om disse er venstre/højreekstremer eller islamistiske, som forespørgselsstillerne nævner konkret – jo indlysende kæmper for det modsatte og altså imod grundlæggende radikale værdier.

Således tager Radikale Venstre naturligvis afstand fra demokrati- og samfundssynet i grupper som Hizb ut-Tahrir og Kaldet til Islam, som der spørges ind til. Disse foreninger er som sagt islamiske.

Men det er jo sådan, at ekstremisme ikke kun udspringer fra islamisme. Det så vi f.eks. med Anders Breivik, ligesom der både på dansk plan og europæisk plan kan nævnes alvorlige eksempler på højreekstremer og venstreekstremer episoder med vold, med trusler, med chikane.

Derfor handler det altså for Radikale Venstre om at bekæmpe ekstremisme generelt. På den måde lægger vi os sådan set også på linje med konklusionen i PET's rapport om politisk ekstremisme, hvor de netop understreger, at truslen er mangeartet.

Radikale Venstre mener, at vi mindst skal gå på to ben, hvis vi skal komme ekstremismen til livs. Dels skal vi gå aktivt ind i det forebyggende arbejde, dels skal vi have en effektiv retshåndhævelse.

Indsatsen i Danmark fungerer, også ifølge PET, generelt set. Men det er klart, at vi altid kan gøre det bedre, ligesom det er indlysende, at nye tiltag kan blive nødvendige.

Angående det forebyggende arbejde har jeg bl.a. selv med stor interesse holdt møde med politiet i Aarhus, som arbejder med ekstremisme, bl.a. via mentoruddannelse og via et stort netværk, som kaldes RAN.

Aarhus Kommune har nu mere end ti mentorer til rådighed, som har til opgave at gå ud og samarbejde tæt med radikaliseringsruede unge og forsøge at få kendskab til de problematikker, der kendetegner de unges hverdag og dermed de unges valg. Kommunen kan på den måde målrette sit arbejde for at få de unge ud af radikale miljøer, det være sig på venstrefløjen, på højrefløjen eller i religiøse kredse. Det er et godt og effektivt initiativ, som har inspireret mange andre steder i Danmark og mange andre steder i udlandet.

Regeringen lægger op til at opprioritere de indsatser, der allerede findes, og som virker på opkvalificeringen af indsatsen mod parallelle retsopfattelser, bl.a. også på ting som SSP-samarbejdet, samarbejdet mellem sociale myndigheder og politi, som jo er endegyldigt vigtigt for, at vi kan få den forebyggende del med, det vil sige stoppe rekrutteringen blandt de unge og hive dem, der er på vej ind, ud, såvel som sætte ind med kvalificeret efterforskning og sætte ind over for kriminelle aktiviteter, det vil sige vold, trusler, chikane osv., forbundet med ekstremisme.

Ligeledes er jeg sådan set også enig med fru Inger Støjberg i, at beskæftigelsesindsats, uddannelsesindsats og social integration i foreningsliv m.v. er enormt vigtige indsatser. Vi er så nok bare ikke helt enige om, hvordan de indsatser skal prioriteres, og hvad der er bedst.

Herudover har Social- og Integrationsministeriet igangsat en kortlægning af ekstremismen i Danmark. Jeg mener sådan set ikke, at justitsministeren kan tages til indtægt for det, når den her indsats rent faktisk ligger i Socialministeriet, da viden på området jo er endegyldigt vigtig for, at man kan sætte ind på den rigtige måde og optrælle miljøerne og deres rekrutteringsgrundlag.

I Radikale Venstre sætter vi som sagt kampen mod ekstremisme højt, og vi finder det nødvendigt at skride ind med netop en bredspektret indsats, som der er redegjort for af den socialdemokratiske kollega og af justitsministeren.

Det er heldigvis også det, der ligger på tegnebrættet, selv om vi naturligvis, som alle andre partier, løbende skal overveje, om nye og andre tiltag er nødvendige.

Til sidst vil jeg gerne sige, at det er uoverstigeligt vigtigt for os i Radikale Venstre, at man i hele det her arbejde lytter til politiet og andre fagfolk frem for at ty til snuagsløsninger og tro og ensidigt bilde bekymrede borgere ind, at man kan løse det her over night. For man kan jo også sige, at i VKO's strammerkursperiode blev der jo heller ikke taget et opgør med ekstremismen som sådan.

Det er nemlig en kompleks kamp, men det er en kamp, som vi skal tage af indlysende grunde, som jeg har beskrevet tidligere i min tale.

Til slut vil jeg blot sige, at Radikale Venstre naturligvis støtter det forslag til vedtagelse, der blev læst op af min socialdemokratiske kollega, samt sige tak for ordet.

Kl. 11:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den radikale ordfører. Så går jeg til ordføreren for Liberal Alliance, hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:58

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Man kan sige, at det går fremad for regeringen. Denne gang var der to ordførere. Så mistede vi støttepartiet. Men sådan er det åbenbart på en fredag. Det er åbenbart socialistisk fridag.

Jeg vil sige, at min tale vil være spejlvendt af ministerens forstået på den måde, at ministeren sagde meget lidt om det, som forespørgerne er interesserede i, og rigtig meget om noget andet. Jeg vil sige meget lidt om det generelle, altså om noget andet, og så vil jeg ellers koncentrere min tale om det, som forespørgslen handler om.

Om det generelle vil jeg bare sige kort, at vi har det sådan i Liberal Alliance, at vi vil bekæmpe ekstremisme, hvor vi ser den, og det er ligegyldigt, hvilken form for ekstremisme der er tale om. Det burde være logisk.

Så kommer vi til forespørgslen, som handler om indsatsen mod ekstreme muslimske grupper i Danmark som f.eks. Hizb ut-Tahrir og Kaldet til Islam.

Der vil jeg sige det på den måde, at jeg tror, at der er to ting, man i hvert fald kan gøre – man kan sikkert gøre flere, og jeg skal ikke påstå, at jeg har alle de udtømmende svar på de 5 minutter, der er stillet til rådighed.

Den ene er, at samfundet klart og tydeligt markerer, hvad de grundlæggende værdier er i det danske samfund. Det vil sige, at vi kan sørge for at tage kampen for ytringsfrihed alvorlig.

I sidste uge havde vi en forespørgsel indkaldt af Liberal Alliance – dengang manglede der vist også et par af regeringspartierne ordførere, det var nemlig også på en fredag. Vi prøvede at se på, om man kunne gøre noget ved at mildne racismeparagraffen og afskaffe blasfemiparagraffen osv.

Den anden ting er, at jeg også tror, at man er nødt til at finde nogle hårdere midler frem, som man skal være villig til at bruge.

I Liberal Alliance synes vi, at Danmark skal være et åbent samfund, hvor vi gerne vil have, at folk, der kan forsørge sig selv og ikke begår kriminalitet, skal være velkomne. Men vi mener ikke, at man skal tildele statsborgerskab til mennesker, som bekæmper det danske demokrati. Altså, det er simpelt hen direkte tåbeligt at tildele statsborgerskab til mennesker, som vi i forvejen ved ønsker at nedbryde vores samfund, ønsker at afskaffe vores folkestyre.

Den ændring kunne vi godt tænke os ligesom at få med i lovgivningen fremadrettet. Det tror jeg ville være noget vigtigt at gøre. Sagen er jo den, at folk, der har statsborgerskab, selvfølgelig har ytringsfrihed til de største tåbeligheder, de måtte mene. Så kan de jo være fra Hizb ut-Tahrir, eller de kan være nazister, eller de kan være hvad som helst. Det er klart, at ytringsfriheden er der.

Folk må sådan set også sige, hvad de vil, selv om de ikke har statsborgerskab, men der er jo ingen grund til at belønne folk, der vil afskaffe vores samfundsform, med et statsborgerskab. Det handler om at være konkret, at komme med konkrete forslag, og det er så vores sådan mere konkrete bud til forespørgerne.

Til sidst vil jeg selvfølgelig også godt sige, at der også er nogle af de blødere ting, der ikke bare handler om det principielle og ikke handler om det hårde, men handler om, at man selvfølgelig skal sætte ind med en ordentlig forebyggelse allerede i skolerne, allerede i det frivillige arbejde. Men det er min fornemmelse, at det ikke er

der, uenigheden er i Folketinget. Det er nok mere om de andre ting, vi kan få en egentlig debat, og derfor lagde jeg hovedvægten på dem.

Kl. 12:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så går vi til den konservative ordfører, hr. Tom Behnke.

Kl. 12:01

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Tak for det, og tak for, at debatten her bliver rejst. Det er vigtigt, at vi til stadighed forholder os til ekstremisme.

Ekstremisme fylder desværre mere og mere, og vi ser flere og flere eksempler, ikke kun i Danmark, men også i den øvrige vestlige verden, på ekstremistiske personer og grupperinger, og det er sådan set ligegyldigt, hvilken religiøs eller politisk baggrund man har. Ekstremisme er jo i sig selv ganske, ganske alvorlig, og ikke mindst ser vi, at mange af de militante ekstremister rent faktisk også sætter handling bag ordene og laver forskellige terrorhandlinger, som går ud over helt uskyldige mennesker.

Så ekstremisme er vigtig at forholde sig til. Ekstremisme findes desværre. Derfor er det også vigtigt, at vi som Folketing forholder os til det, og at vi hele tiden er opmærksomme på, hvad situationen er. Hvad gør vi? Hvad kan vi gøre mere? Hvad kan vi gøre bedre? Har vores politi, vores efterretningstjenester, de nødvendige ressourcer til at kunne stå op imod det her?

Indtil nu er det jo gået rigtig godt, vores politi og efterretningstjenester har sørget for at forhindre egentlige terrorhandlinger på dansk grund. Det er godt, men hvordan går det med det? Har man de ressourcer, der skal til for at kunne blive ved?

Jeg er helt sikker på, at både politi, kommuner og andre også gør en meget stor forebyggende indsats. Men det kunne også være interessant i sådan en forespørgselsdebat i dag at høre lidt mere fra regeringen, måske fra flere ministre end bare justitsministeren – hvis regeringen følte, at det var nødvendigt at sende flere ministre i salen, kunne den jo have gjort det.

For spørgsmålet er, om den forebyggende indsats, man foretager derude, er god nok. Er den antiradikaliseringssindsats, som vi startede op, mens vi havde regeringsmagten, nok i dag, er den god nok stadig væk, eller skal der noget mere til?

Der skal man hele tiden være villig til at vurdere på det, vi rent faktisk har gjort. Hvordan virker det så, når der er gået en rum tid, fordi situationen til stadighed udvikler sig? Derfor er det vigtigt, at man hele tiden lige tager en temperaturmåling på, hvordan situationen er. Hvordan er mulighederne for at forebygge? Hvordan er mulighederne for at bekæmpe. Og hvordan er mulighederne for at rette op igen, når skaden eventuelt er sket?

Jeg er ikke helt sikker på, at det går så godt, som vi har indtryk af. Jeg er ikke helt sikker på, at vores myndigheder har de ressourcer, der skal til. Jeg er heller ikke helt sikker på, at man ude lokalt samarbejder godt nok i den forebyggende indsats.

Derfor er det relevant, at vi har en forespørgselsdebat som den her. Derfor er det også relevant, at vi fremsætter nogle forslag til vedtagelse, som er fremadrettet og pålægger regeringen at prøve på at få et bedre billede og en tilbagemelding til Folketinget, sådan at vi som Folketing har en mulighed for at reagere.

For det er for sent at regere den dag, skaden er sket. Det er for sent at reagere den dag, hvor man kommer og siger: Jo, det skete, men det var, fordi man manglede nogle muligheder, man manglede nogle ressourcer, man manglende noget mandskab. Så er det for sent, og så nytter det ikke noget, at man kommer rendende i Folketinget på det tidspunkt.

Vi skal hele tiden være mindst et skridt foran de her ekstremister. Og det er jeg ikke sikker på at vi nødvendigvis er på alle punkter og alle steder i vores samfund.

Vi skal nemlig til stadighed kæmpe for vores frihed. Den frihed, vi har i Danmark, har vi haft i så mange år, så for mange er den helt naturlig, og det er ligesom blevet sådan en sovepude: Jamen den har vi jo, og det er godt nok.

Sagen er bare, at de frihedsrettigheder, vi har her i landet, vores grundlov, vores ytringsfrihed, vores demokrati i det hele taget, er under pres, både fra personer, der bor her i landet, der opholder sig her i landet, og fra folk udefra. Derfor er det vigtigt, at vi til stadighed er opmærksomme på det, at vi til stadighed kæmper for vores frihed.

Når vi ser spirende tendenser til angreb på vores frihedsrettigheder, skal vi være der med det samme, få folk talt fra det, og hvis ikke man kan det, give de sanktioner, der skal til, for at de kan forstå, at det er et forkert spor, de er på vej ud af.

Derfor er vi også helt enige i det forslag til vedtagelse, som er fremsat af Venstre, Liberal Alliance og naturligvis os selv – det er derfor, vi står skrevet på det – hvor vi opfordrer regeringen til at prøve at kigge lidt længere frem. Prøv nu at foretage en temperaturføler, så vi ved, hvor vi er henne, og hvor meget mere der skal til, ikke mindst fordi vi ser og oplever bl.a. ekstremistiske muslimer, som kaster den ene forbandelse efter den anden ned over Danmark, danskerne og ikke mindst vores udsendte soldater.

Det er helt uhørt at skulle stå i Danmark og høre på det. Man må stille sig selv spørgsmålet: Hvad laver de pågældende mennesker overhovedet i Danmark? Hvis det er så forfærdeligt et land at være i, hvis frihed er så forfærdelig, hvis ligestilling mellem kønnene er så forfærdelig, hvis ytringsfrihed er så forfærdelig, hvad laver de pågældende mennesker så i Danmark?

Det kan man spørge sig selv om. Der er intet, der forhindrer dem i at forlade Danmark. Men der er formentlig en anden dagsorden, og det var den dagsorden, jeg synes vi her i Folketinget skulle grave længere ned i og prøve at få et bedre billede af, for så bliver vi også bedre til at håndtere det og forebygge, at det sker i fremtiden.

Så vi står helt bag vores eget, Venstre og Liberal Alliances forslag til vedtagelse.

Kl. 12:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den konservative ordfører. Så giver jeg ordet til justitsministeren.

Kl. 12:07

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Hvis jeg skal komme med et par bemærkninger her i anden runde, vil jeg først sige, at jeg synes, det er værd lige at understrege i forlængelse af det, hr. Tom Behnke sagde her – altså at det kunne have været nyttigt, hvis regeringen havde valgt at sende flere ministre i salen, så man eksempelvis kunne have fået vendt de mange forebyggelsestiltag og de indsatser, som regeringen også har sat i værk, når det handler om antiradikalisering – at det havde regeringen faktisk tilbudt forespørgerne. Men jeg må sige, at det ikke ligefrem var fleksibilitet i tilrettelæggelsen af dagens forespørgsel, der kom til udtryk, da vi forsøgte at få det planlagt, således at både jeg selv og social- og integrationsministeren kunne være til stede. Men forespørgerne valgte altså, på trods af – kan man rolig sige – en meget udpræget grad af fleksibilitet, at fastholde debatten i dag.

Men det betyder jo ikke, at vi ikke godt kan have en diskussion af emnet, for det er et vigtigt emne. Der er klare udfordringer, og derfor har regeringen også tilrettelagt indsatsen med meget klare prioriteringer og meget klare opgavefordelinger og – hvilket helt klart også skal være til stede – et meget klart samarbejde mellem de forskellige myndigheder, som selvfølgelig skal samarbejde på det her område. For truslen mod Danmark er alvorlig; den ekstremisme, vi ser, skal

vi på alle led og kanter tage afstand fra, hvad enten den er funderet i ekstreme islamistiske holdninger, eller den er funderet i venstrefløjsektremisme eller højrefløjsektremisme.

Vi har set den vise sit grimme ansigt, og det skal der selvfølgelig sættes hårdt ind over for. Derfor har social- og integrationsministeren, som jo som sagt gerne ville have været her i dag, iværksat en hel række initiativer: kortlægning af ekstremistiske grupper, opkvalificering af det frontpersonale, som arbejder med det her, mentorordninger, forældreinddragelse, metodeudvikling, forebyggelse af ekstremisme – altså en hel række ting, som er nødvendige for at forebygge, at unge havner i kløerne på de her vanvittige mennesker.

For mit eget vedkommende som justitsminister håber jeg, at jeg har givet udtryk for, at det her område er en helt afgørende og helt central del af Politiets Efterretningstjenestes indsats. Jeg synes, man må sige, at Politiets Efterretningstjeneste fortjener endog meget stor ros for det arbejde, de foretager. Uden dem tør man næsten ikke tænke på hvad der ville være sket. De sidste år har vi set en indsats, som har været fremragende, som har været målrettet, som har sikret, at der er grebet ind, og som jo er beviset på det, vi skal have, vi skal nemlig have en efterretningstjeneste, som har et øje på hver finger i forhold til de her miljøer. Det er nødvendigt, fordi den trussel, vi står over for, er kompleks; den kommer fra flere forskellige kanter; den finder nye former. Det er afgørende, at vi har en efterretningstjeneste, som selvfølgelig er på forkant med udviklingen i de ekstremistiske miljøer, hvad enten det er religiøst funderet ekstremisme, eller det er højrefløjsektremisme eller venstrefløjsektremisme, som vi også har set.

Så derfor er det vigtigt, at vi har en efterretningstjeneste, der er på forkant med udviklingen, som har ressourcerne, og som har redskaberne til at sætte ind. Men det er jo også vigtigt, at der er en viden om, hvad det er, der foregår, og hvordan vi stopper det i opløbet, inden det kommer dertil, at det udvikler sig til langt mere alvorlige forhold. Og derfor er indsatsen under social- og integrationsministeren blevet forstærket med regeringens tiltrædelse. Det står soleklart i regeringsgrundlaget, og det er en afgørende prioritet for regeringen at sætte ind over for den her form for samfundsnedbrydende adfærd, som regeringen grundlæggende betragter det som.

Så som opsamling vil jeg sige, at regeringen har stærk fokus på det. Det er en vigtig prioritet i arbejdet for regeringen at sætte ind med forebyggende indsatser, således at vi sikrer, at det ikke kommer dertil, hvor vanvittige mennesker bliver, populært sagt, endnu mere vanvittige, at vi har en efterretningstjeneste, som er fremme i forreste geled, når det handler om et forsvar for vores demokrati og ikke mindst et forsvar mod dem, som kan få vanvittige tanker om, hvad de kan finde på, og også en efterretningstjeneste, som jo de senere år har udviklet sig mere og mere i retning af at være aktiv deltager sammen med politikredsene i de områder, hvor vi ved at der er problemer. Jeg kan eksempelvis nævne åbne dialogmøder med de miljøer, hvor vi ved at der kommer ekstreme synspunkter fra, og frem-skudte aktiviteter i områder, hvor vi ved at unge kan være tiltrukket af folk med vanvittige tanker. Det er alt sammen for at sikre, at vi har den bredest mulige palet i indsatsen over for det, som vi forhåbentlig alle sammen kan være enige om er et alvorligt problem.

Kl. 12:12

Så det er på ingen måde sådan, at ingen vil tage ansvar. Det er på ingen måde sådan, at der ikke er klare prioriteringer, og at der ikke er klare opgavefordelinger. Og det er på ingen måde sådan, at der ikke er rammer for et endog meget tæt og også meget veludbygget samarbejde, som hele tiden giver sig udslag i nye initiativer, og som hele tiden giver sig udslag i, at vi finder ud af, hvordan vi kan få det bedst mulige grundlag for ikke alene at imødegå ekstremismen, men også sætte ind over for den med de midler, som eksempelvis vores efterretningstjeneste har til rådighed.

Så det er vejen frem efter regeringens opfattelse, og som sagt er det for mit eget vedkommende som justitsminister vigtigt, at vi har en efterretningstjeneste, som hele tiden har muligheden for at tilpasse sine arbejdsmetoder, sit virke i lyset af det aktuelle trusselsbillede, som vi nu engang måtte stå over for.

Kl. 12:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 12:13

Martin Henriksen (DF):

Det er blot for at gøre det klart. Der er flere ordførere, der har undret sig over, hvorfor social- og integrationsministeren ikke er til stede, og justitsministeren gav det indtryk, at Dansk Folkeparti skulle have forhindret ministeren i at være til stede. Det er ikke tilfældet. Jeg havde faktisk forventet, at social- og integrationsministeren havde været her i dag. Jeg er blevet spurgt om, hvorvidt Dansk Folkepartis synes, at det er i orden, at social- og integrationsministeren også kommer og deltager i debatten, og jeg har sagt, at det selvfølgelig er helt i orden. Det er et spørgsmål om, hvordan man prioriterer kalenderne i ministerierne, og man har så ikke prioriteret Folketinget tilstrækkelig højt i den her sag. Det er sådan, det hænger sammen, vil jeg blot for en god ordens skyld slå fast.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ind til, hvorfor regeringen afviser at stramme eller blot undersøge behovet for at stramme terrorlovgivningen.

Kl. 12:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Justitsministeren.

Kl. 12:14

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Vi synes, der er en ganske udmærket terrorlovgivning. Terrorlovgivningen har været under gennemsyn to gange inden for de sidste år. Først var den det i forbindelse med den første terrorpakke efter 11. septemberangrebet i New York og Washington, og derudover var den det igen i forbindelse med terrorbomberne i London, da den tidligere regering jo iværksatte et stykke meget grundigt arbejde for at se, om der på grundlag af det var behov for at ændre vores terrorlovgivning.

Så har vi jo i regeringen det sigte, som jeg har sagt, at vi skal have en efterretningstjeneste, som hele tiden er i stand til at indstille sig på den udvikling, som vi ser i terrortruslen. Jeg må indrømme, at jeg tror, at når det kommer til det, der er helt afgørende, og det, der er kernespørgsmålet her, nemlig vores efterretningstjenestes evne til at forebygge, identificere og imødegå truslen fra terror, må jeg sige, at jeg har tillid til, at det har vi en efterretningstjeneste der kan, og jeg synes, at den beviser det.

Kl. 12:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Martin Henriksen.

Kl. 12:15

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jo, men det kunne jo godt være, at det ville være meget klogt, at man, næste gang man undersøger og evaluerer terrorlovgivningen, gjorde det, inden der kommer et nyt terrorangreb et eller andet sted ude i verden. Når nu vi kan se, at der har været en række eksempler på, at folk, der bor i Danmark, opfordrer til terror, opfordrer til drab på danske soldater, og vi så ikke er kommet efter dem, så synes jeg da, det taler for, at man sætter sig ned i Justitsministeriet og meget gerne også i andre ministerier for at se, om ikke der er nogle mulig-

heder, som ligger der, og som ikke er blevet udnyttet, eller om der skal proppes nogle nye muligheder ind i lovgivningen, så vi er stensikre på, at hver gang der er nogle, der render rundt og opfordrer til terror eller opfordrer til drab på danske soldater, drager i hellig krig, eller hvad de folk nu kan finde på, kan vi komme efter dem. Og vi ikke bare kan komme efter dem, vi kommer rent faktisk også efter dem i virkelighedens verden.

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor regeringen afviser at undersøge behovet for at stramme terrorlovgivningen yderligere. Det er da underligt, for man har netop fået det indtryk, at der faktisk hele tiden kigges på lovgivningen, kigges på, om der er behov for at gøre mere. Men så kommer det både fra den socialdemokratiske ordfører og fra justitsministeren, at man lige præcis på det her område afviser at kigge på, om der er behov for at stramme terrorlovgivningen yderligere. Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Kl. 12:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Justitsministeren.

Kl. 12:16

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg forstod hr. Martin Henriksens ordførertale sådan, at han rent faktisk havde anerkendt, at der i udlændingeloven jo er regler, som sikrer, at en udlænding kan udvises, hvis udlændingen er til fare for statens sikkerhed. Så det anerkendte hr. Martin Henriksen.

Dernæst synes jeg, jeg vil sige, inden man begynder at kaste sig ud i, hvad man tror der er behov for, fordi man tror et eller andet, at det, der er det helt centrale her, det, der er utrolig vigtigt, er at holde sig for øje, at truslen mod Danmark er alvorlig. Særlig genoptryknin-gen af Muhammedtegningerne har jo for vores efterretningstjenesters vedkommende betydet, at truslen er blevet alvorlig. Den ændrer karakter hele tiden, og den stiller vores efterretningstjenester og vores samfund over for nye udfordringer. Den er med andre ord både aktuel, og den er alvorlig.

Der har jeg som justitsminister og regeringen selvfølgelig tillid til, at vores efterretningstjeneste håndterer det, både i forhold til det med at forebygge terror og terrortruslen, i forhold til det med at identificere terror og terrortruslen og i forhold til det med at have evnerne og virkemidlerne til at imødegå den.

Jeg synes ret beset, at når man ser på, hvad vores efterretningstjeneste, Politiets Efterretningstjeneste, har været i stand til her inden for de seneste år, så bør de her fra Folketingets talerstol i dag have et endog meget stort klap på skulderen.

Kl. 12:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til justitsministeren. Hr. Martin Henriksen ønsker ordet i anden runde. Værsgo.

Kl. 12:18

(Ordfører for forespørgerne)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det, og tak for den diskussion og de indlæg, som der har været i dag. Jeg forstod det sådan på Venstre, at man ikke afviser stramninger, og jeg synes jo, det er ærgerligt, at man ikke i dag vil tilkendegive, at der er behov for at undersøge mulighederne for at stramme terrorlovgivningen yderligere, på baggrund af de eksempler, som jeg er kommet med i min ordførertale, og som andre også har bragt frem i debatten, og som jo også har været oppe i medierne gentagne gange.

Jeg lyttede mig også til – og så må nogen jo rette mig, hvis det er, jeg har lyttet forkert, men jeg lyttede mig dog til det – at hverken Venstre, Liberal Alliance eller De Konservative var helt afvisende over for nye tiltag i et forsøg på ikke kun at forhindre terrorangreb i

Danmark, men også i højere grad at blive bedre til at komme efter dem, som opfordrer andre til at begå terror.

Jeg lyttede mig til, at Radikale og Socialdemokratiet ikke ønsker at vurdere behovet for stramninger, ja, faktisk afviste man meget bastant, i hvert fald fra den socialdemokratiske ordførers side, at der overhovedet var nogen grund til at kigge på det med at stramme lovgivningen, og det beklager jeg. For det synes jeg er en underlig indgangsvinkel til det; jeg synes altid, man skal være åben over for at kigge på, om man kan tage nye tiltag, som kan bekæmpe ekstremisme, islamisk ekstremisme, som vi taler om i det her tilfælde.

Flere ordførere har i forhold til de mennesker, der render rundt og ønsker at lave det danske samfund grundlæggende om, sagt her fra talerstolen, og de har også sagt det i medierne – det er stillet som et spørgsmål til de mennesker – at hvad laver de pågældende mennesker i Danmark? Og der kommer med jævne mellemrum en opfordring til, at de pågældende mennesker skal rejse ud af Danmark. Jeg synes sådan set, det er et udmærket spørgsmål at stille: Hvad laver de pågældende mennesker i Danmark?

Det er et udmærket spørgsmål. Men vi kan jo så bare konstatere, at de *er* her, og vi kan også konstatere, at de jo ikke rejser frivilligt, fordi der er nogle politikere, der opfordrer dem til at rejse. Så derfor kunne det jo godt være, at vi skulle se på, om vi ikke kunne hjælpe dem lidt på vej.

Jeg kan garantere, at vi på et eller andet tidspunkt – på et senere tidspunkt – vil vende tilbage til den her debat igen. Hvis ikke andre rejser debatten, vil vi rejse den fra Dansk Folkepartis side, for der er ikke nogen tvivl om, at der er behov for, at man har et stort politisk fokus på det. Jeg ved godt, at PET, politiet og andre også har fokus på det, men der er i den grad behov for, at der er et politisk fokus på det. Når de her grupper render rundt og direkte modarbejder det, som Danmark står for, og det, som Danmark er, så er der altså også behov for, at man kigger på det med at stramme lovgivningen.

Det var det.

Kl. 12:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så takker jeg ordføreren for forespørgerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt finde sted på tirsdag, den 16. april 2013.

Kl. 12:21

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes på tirsdag den 16. april 2013, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der ligeledes fremgår af Folketingets hjemmeside, www.ft.dk.

Mødet er hævet. (Kl. 12:21).